

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 1060/2009

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie agencji ratingowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Agencje ratingowe odgrywają istotną rolę na globalnych rynkach papierów wartościowych i rynkach bankowości, gdyż ich ratingi kredytowe są wykorzystywane przez inwestorów, kredytobiorców, emitentów i rządy jako element procesu podejmowania świadomych decyzji inwestycyjnych i finansowych. Instytucje kredytowe, przedsiębiorstwa inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie, zakłady ubezpieczeń na życie, zakłady reasekuracji, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) i instytucje pracowniczych programów emerytalnych mogą wykorzystywać te ratingi kredytowe jako punkt odniesienia do obliczania swoich wymogów kapitałowych na potrzeby wypłacalności lub do obliczania ryzyka swojej działalności inwestycyjnej. Skutkiem tego ratingi kredytowe mają istotny wpływ na funkcjonowanie rynków oraz na zaufanie inwestorów i konsumentów. Kluczowe znaczenie ma zatem,

by działalność w zakresie ratingu kredytowego była prowadzona zgodnie z zasadami uczciwości, przejrzystości, odpowiedzialności i dobrego zarządzania w celu zapewnienia niezależności, obiektywizmu i odpowiedniej jakości powstających ratingów kredytowych wykorzystywanych we Wspólnocie.

(2) Większość agencji ratingowych ma obecnie siedziby poza Wspólnotą. Większość państw członkowskich nie reguluje działalności agencji ratingowych lub warunków wystawiania ratingów kredytowych. Pomimo ich dużego znaczenia dla funkcjonowania rynków finansowych agencje ratingowe podlegają prawu wspólnotowemu tylko w niektórych obszarach, w szczególności dyrektywie 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku ⁽⁴⁾. Ponadto do agencji ratingowych odnosi się dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ⁽⁵⁾ i dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych ⁽⁶⁾. Istotne znaczenie ma zatem określenie zasad gwarantujących, że wszystkie ratingi kredytowe wydane przez agencje ratingowe zarejestrowane we Wspólnocie mają odpowiednią jakość i są wystawione przez agencje ratingowe podlegające rygorystycznym wymogom. Komisja będzie kontynuowała pracę ze swoimi międzynarodowymi partnerami w celu zapewnienia spójności zasad mających zastosowanie do agencji ratingowych. Powinno być możliwe wyłączenie niektórych banków centralnych wydających ratingi kredytowe z zakresu niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że spełniają one odpowiednie mające zastosowanie warunki, zapewniające niezależność i uczciwość ich działalności w zakresie ratingu kredytowego i co najmniej tak rygorystyczne, jak wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 maja 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 115 z 20.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

- (3) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wprowadzać powszechnego obowiązku oceny instrumentów lub zobowiązań finansowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W szczególności nie powinno ono zobowiązywać przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w rozumieniu dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw w zakresie inwestycji w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾ ani instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami ⁽²⁾ do inwestowania tylko w instrumenty finansowe oceniane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie powinno nakładać na instytucje finansowe lub inwestorów powszechnego obowiązku inwestowania wyłącznie w papiery wartościowe, odnośnie do których wydano prospekt zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych ⁽³⁾ i z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam ⁽⁴⁾ i które są poddawane ocenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie powinno zobowiązywać emitentów lub oferentów ani osób wnioskujących o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym do uzyskiwania ratingów kredytowych papierów wartościowych podlegających obowiązkowi publikacji prospektu zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE i z rozporządzeniem (WE) nr 809/2004.
- (5) Prospekt opublikowany zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE i z rozporządzeniem (WE) nr 809/2004 powinien zawierać jasną i widoczną informację, czy odpowiednie papiery wartościowe uzyskały rating kredytowy wydany przez agencję ratingową z siedzibą we Wspólnocie i zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Niniejsze rozporządzenie nie powinno jednak uniemożliwiać osobom odpowiedzialnym za publikację prospektu zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE i z rozporządzeniem (WE) nr 809/2004 zamieszczania w prospekcie wszelkich istotnych informacji, w tym ratingów kredytowych wydanych w państwach trzecich i informacji z nimi związanych.
- (6) Oprócz wystawiania ratingów kredytowych i prowadzenia działalności w zakresie ratingu kredytowego agencje ratingowe powinny także mieć możliwość prowadzenia dodatkowej działalności zawodowej. Prowadzenie dodatkowej działalności nie powinno zagrażać niezależności ani uczciwości ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do ratingów kredytowych wydanych przez agencje ratingowe zarejestrowane we Wspólnocie. Głównym celem niniejszego rozporządzenia jest ochrona stabilności rynków finansowych i inwestorów. Z zakresu niniejszego rozporządzenia powinny być wyłączone punktowe oceny kredytowe, systemy punktowych ocen kredytowych i podobne oceny dotyczące obowiązków wynikających ze stosunków konsumenckich, handlowych lub branżowych.
- (8) Agencje ratingowe powinny stosować na zasadzie dobrowolności kodeks postępowania dla agencji ratingowych wydany przez Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (kodeks IOSCO). W 2006 r. w komunikacie w sprawie agencji ratingowych ⁽⁵⁾ Komisja zwróciła się do Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Papierami Wartościowymi (CESR) ustanowionego decyzją Komisji 2009/77/WE ⁽⁶⁾ o monitorowanie zgodności z kodeksem IOSCO oraz o przedstawianie jej corocznych sprawozdań na ten temat.
- (9) Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 13 i 14 marca 2008 r. uzgodniła zestaw wniosków w reakcji na główne słabości zidentyfikowane w systemie finansowym. Jednym z jego celów była poprawa funkcjonowania rynku i systemów bodźców, włącznie z rolą agencji ratingowych.
- (10) Uważa się, że agencje ratingowe, z jednej strony, nie odzwierciedliły wystarczająco wcześniej pogarszających się warunków rynkowych w swoich ratingach kredytowych, a z drugiej strony – nie dostosowały na czas swoich ratingów kredytowych w odpowiedzi na pogłębiający się kryzys na rynku. Najlepiej można to naprawić, stosując środki związane z konfliktem interesów, jakością ratingów kredytowych, przejrzystością agencji ratingowych, ich wewnętrznym zarządzaniem i nadzorem nad ich działalnością. Użytkownicy ratingów kredytowych nie powinni ślepo polegać na ratingach kredytowych, ale powinni z najwyższą starannością przeprowadzić własną analizę i zawsze zachować odpowiednią należytą staranność przy korzystaniu z takich ratingów kredytowych.
- (11) Niezbędne jest ustanowienie wspólnych ram dla zasad dotyczących podniesienia jakości ratingów kredytowych, zwłaszcza jakości ratingów kredytowych wykorzystywanych przez odpowiednie instytucje finansowe i osoby regulowane w ramach zharmonizowanych zasad we Wspólnocie. W przeciwnym razie istnieje ryzyko, że państwa członkowskie podejmą rozbieżne środki na szczeblu krajowym. Miałyby to bezpośredni negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i stworzyłyby przeszkody w jego funkcjonowaniu, ponieważ agencje ratingowe wystawiające ratingi kredytowe wykorzystywane przez instytucje finansowe we Wspólnocie podlegałyby różnym zasadom w różnych państwach członkowskich. Ponadto rozbieżne wymogi w zakresie jakości ratingów mogłyby doprowadzić do różnego poziomu ochrony inwestorów i konsumentów. Użytkownicy ratingów kredytowych wydanych we Wspólnocie z ratingami kredytowymi wydanymi na szczeblu międzynarodowym.

(1) Dz.U. L 375 z 31.12.1985, s. 3. Dyrektywa zastąpiona, ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r., przez dyrektywę 2009/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (zob. s. 32 niniejszego Dziennika Urzędowego).

(2) Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10.

(3) Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

(4) Dz.U. L 149 z 30.4.2004, s. 1.

(5) Dz.U. C 59 z 11.3.2006, s. 2.

(6) Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 18.

- (12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno w żaden sposób wpływać na korzystanie z ratingów kredytowych przez osoby inne niż te, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Pożądane jest uwzględnienie korzystania we Wspólnocie z ratingów kredytowych wystawionych w państwach trzecich do celów regulacyjnych, pod warunkiem że spełniają one wymogi co najmniej tak rygorystyczne jak wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie wprowadza system zatwierdzania umożliwiający agencjom ratingowym mającym siedzibę we Wspólnocie i zarejestrowanym zgodnie z jego przepisami zatwierdzanie ratingów kredytowych wystawionych w państwach trzecich. Zatwierdzając rating kredytowy wydany w państwie trzecim, agencje ratingowe powinny ustalać i monitorować na bieżąco, czy działalność w zakresie ratingu kredytowego prowadząca do wystawienia takiego ratingu kredytowego jest zgodna z wymogami dotyczącymi wystawiania ratingów kredytowych, co najmniej tak rygorystycznymi jak wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i prowadzącymi w praktyce do osiągnięcia takich samych celów i skutków.
- (14) W odpowiedzi na obawy, że brak siedziby we Wspólnocie może być poważną przeszkodą dla skutecznego nadzoru w najlepszym interesie rynków finansowych we Wspólnocie, należy wprowadzić tego rodzaju system zatwierdzania dla agencji ratingowych powiązanych lub ściśle współpracujących z agencjami ratingowymi z siedzibą we Wspólnocie. W niektórych przypadkach niezbędne może być jednak dostosowanie wymogów dotyczących fizycznej obecności we Wspólnocie, zwłaszcza w przypadku mniejszych agencji ratingowych z państw trzecich, które nie są obecne ani nie mają powiązań we Wspólnocie. W przypadku takich agencji ratingowych należy zatem ustanowić szczególnie system certyfikacji, pod warunkiem że nie mają one znaczenia systemowego dla stabilności finansowej lub integralności rynków finansowych w państwie członkowskim lub państwach członkowskich.
- (15) Certyfikacja powinna być możliwa po stwierdzeniu przez Komisję równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego z wymogami niniejszego rozporządzenia. Przewidywany mechanizm równoważności nie powinien dawać automatycznego dostępu do Wspólnoty, powinien jednak dawać możliwość zakwalifikowania agencji ratingowych z państwa trzeciego do poddania indywidualnej ocenie i przyznania wyłączenia z niektórych wymogów organizacyjnych dotyczących agencji ratingowych działających we Wspólnocie, w tym z wymogu fizycznej obecności we Wspólnocie.
- (16) Rozporządzenie powinno także wymagać od agencji ratingowej z państwa trzeciego spełnienia kryteriów stanowiących ogólne warunki wstępne uczciwości prowadzonej przez nią działalności w zakresie ratingu kredytowego, w celu zapobieżenia ingerencji właściwych organów i innych organów publicznych tego państwa w zawartość ratingów kredytowych, a także w celu wprowadzenia odpowiedniej polityki dotyczącej konfliktu interesów, rotacji analityków ratingowych oraz regularnego i bieżącego ujawniania informacji.
- (17) Innym ważnym warunkiem wstępnym pewnego systemu zatwierdzania i systemu równoważności jest istnienie pewnych ustaleń dotyczących współpracy między właściwymi organami macierzystych państw członkowskich a odpowiednimi organami właściwymi dla agencji ratingowych z państw trzecich.
- (18) Agencja ratingowa, która zatwierdziła ratingi kredytowe wydane w państwie trzecim, powinna ponosić pełną i bezwarunkową odpowiedzialność za zatwierdzone ratingi kredytowe i za spełnienie odpowiednich warunków zatwierdzenia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
- (19) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do ratingów kredytowych sporządzanych przez agencje ratingowe na indywidualne zamówienie i przekazywanych wyłącznie zamawiającemu, nieprzeznaczonych do publicznego ujawnienia ani do rozpowszechniania w drodze subskrypcji.
- (20) Badań inwestycyjnych, zaleceń inwestycyjnych i innych opinii o wartości lub cenie instrumentu finansowego lub zobowiązania finansowego nie należy uważać za ratingi kredytowe.
- (21) Niezamówiony rating kredytowy, mianowicie rating kredytowy niewydany na wniosek emitenta ani ocenianego podmiotu, należy wyraźnie oznaczyć jako taki i odróżnić za pomocą odpowiednich środków od zamówionych ratingów kredytowych.
- (22) W celu uniknięcia ewentualnych konfliktów interesów agencje ratingowe powinny skupić swoją działalność zawodową na wystawianiu ratingów kredytowych. Agencja ratingowa nie powinna być uprawniona do świadczenia usług konsultingowych lub doradczych. W szczególności agencja ratingowa nie powinna wydawać propozycji lub zaleceń dotyczących opracowywania strukturyzowanych instrumentów finansowych. Agencje ratingowe powinny jednak mieć możliwość świadczenia usług dodatkowych, o ile nie powoduje to potencjalnego konfliktu interesów z wystawianiem ratingów kredytowych.
- (23) Agencje ratingowe powinny stosować rygorystyczne, systematyczne i zapewniające kontynuację metody ratingu, podlegające walidacji, w tym na podstawie odpowiednich doświadczeń z przeszłości i w formie weryfikacji *ex post*. Wymóg ten nie powinien jednak w żadnym wypadku uzasadniać ingerencji właściwych organów ani państw członkowskich w zawartość i metody ratingów kredytowych. Podobnie wymóg przeprowadzania co najmniej raz w roku przeglądu ratingów kredytowych przez agencje ratingowe nie powinien negatywnie wpływać na obowiązek bieżącego monitorowania ratingów kredytowych przez agencje ratingowe i poddawania ich przeglądowi w razie potrzeby. Wymogów tych nie należy stosować w sposób utrudniający wejście na rynek nowym agencjom ratingowym.
- (24) Ratingi kredytowe powinny być uzasadnione i poparte solidnymi dowodami, by uniknąć niewiarygodności ratingów.
- (25) Agencje ratingowe powinny podawać do wiadomości publicznej informacje o metodach, modelach i podstawowych założeniach ratingowych wykorzystywanych przez nie w ramach działalności w zakresie ratingu kredytowego. Ujawniane informacje o modelach powinny być na tyle szczegółowe, by pozwalały użytkownikom ratingów kredytowych samodzielnie i z należytą starannością ocenić, czy mogą polegać na tych ratingach kredytowych. Z drugiej strony, ujawniane informacje o modelach nie powinny zawierać szczególnie chronionych informacji gospodarczych ani stwarzać poważnych utrudnień dla innowacji.

- (26) Agencje ratingowe powinny ustanowić odpowiednią politykę wewnętrzną i odpowiednie procedury wewnętrzne dotyczące pracowników i innych osób przygotowujących ratingi kredytowe, aby zapobiec konfliktom interesów, wskazywać je i eliminować lub zarządzać nimi i je ujawniać oraz aby zapewnić w każdym czasie jakość, uczciwość i wnikliwość procesu ratingu kredytowego i jego przeglądu. Taka polityka i takie procedury powinny w szczególności obejmować mechanizm kontroli wewnętrznej i funkcję nadzoru zgodności z prawem.
- (27) Agencje ratingowe powinny unikać sytuacji, w których występują konflikty interesów, i odpowiednio zarządzać takimi konfliktami, gdy są one nieuniknione, w celu zapewnienia swojej niezależności. Agencje ratingowe powinny terminowo ujawniać informacje o konfliktach interesów. Powinny one również rejestrować wszelkie istotne zagrożenia dla niezależności agencji ratingowej oraz jej pracowników i innych osób uczestniczących w procesie ratingu kredytowego wraz z zabezpieczeniami, które zastosowano w celu zmniejszenia tych zagrożeń.
- (28) Agencja ratingowa lub grupa agencji ratingowych powinna utrzymywać ustalenia dotyczące dobrego ładu korporacyjnego. Określając ustalenia w zakresie ładu korporacyjnego, agencja ratingowa lub grupa agencji ratingowych powinna uwzględnić konieczność zapewnienia niezależności, obiektywności i odpowiedniej jakości wystawianych przez nią ratingów.
- (29) W celu zapewnienia niezależności procesu wystawiania ratingu od interesów gospodarczych agencji ratingowej jako przedsiębiorstwa, agencje ratingowe powinny zapewniać, aby przynajmniej jedna trzecia, ale nie mniej niż dwóch członków zarządu lub rady nadzorczej była niezależna w sposób zgodny z pkt 13 sekcji III zalecenia Komisji 2005/162/WE z dnia 15 lutego 2005 r. dotyczącego roli dyrektorów niewykonawczych lub będących członkami rady nadzorczej spółek giełdowych i komisji rady (nadzorczej) ⁽¹⁾. Ponadto większość wyższej kadry kierowniczej, w tym wszyscy członkowie niezależni, powinna mieć wystarczającą wiedzę specjalistyczną w zakresie odpowiednich dziedzin usług finansowych. Pracownik ds. zgodności powinien regularnie składać wyższej kadry kierowniczej oraz niezależnym członkom zarządu lub rady nadzorczej sprawozdania z wypełniania swoich zadań.
- (30) W celu uniknięcia konfliktów interesów wynagrodzenie niezależnych członków zarządu lub rady nadzorczej nie powinno zależeć od wyników działalności agencji ratingowej.
- (31) Agencja ratingowa powinna przeznaczyć wystarczającą liczbę pracowników posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie do działalności w zakresie ratingu kredytowego. W szczególności agencja ratingowa powinna zapewnić odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe do wystawiania ratingów kredytowych oraz ich monitorowania i aktualizowania.
- (32) Aby uwzględnić szczególną sytuację agencji ratingowych zatrudniających mniej niż 50 osób, właściwe organy powinny mieć możliwość zwolnienia takich agencji ratingowych z niektórych obowiązków ustanowionych niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do roli niezależnych członków zarządu, funkcji nadzoru zgodności z prawem oraz mechanizmu rotacji, pod warunkiem że te agencje ratingowe są w stanie wykazać, że spełniają szczególne warunki. Właściwe organy powinny zbadać w szczególności, czy wielkość agencji ratingowej nie została określona w sposób umożliwiający agencji ratingowej lub grupie agencji ratingowych uchylać się od spełniania wymogów niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy państw członkowskich powinny stosować zwolnienia w sposób pozwalający uniknąć ryzyka fragmentacji rynku wewnętrznego i gwarantujący jednolite stosowanie prawa wspólnotowego.
- (33) Długotrwałe relacje z tymi samymi ocenianymi podmiotami lub ich powiązаныmi stronami trzecimi mogą zagrozić niezależności analityków ratingowych i osób zatwierdzających ratingi kredytowe. Dlatego analitycy i osoby zatwierdzające ratingi powinni podlegać odpowiedniemu mechanizmowi rotacji, który powinien pozwalać na stopniową zmianę składu zespołów analitycznych i komitetów ratingowych.
- (34) Agencje ratingowe powinny zapewniać, aby metody, modele i podstawowe założenia ratingowe, takie jak założenia matematyczne lub korelacyjne, wykorzystywane do ustalania ratingów kredytowych, były odpowiednio utrzymywane, aktualne i poddawane kompleksowemu przeglądowi okresowemu, a ich opisy publikowane w sposób umożliwiający całościowy przegląd. Jeżeli brak wiarygodnych danych lub złożona struktura nowego typu instrumentu finansowego, zwłaszcza strukturyzowanych instrumentów finansowych, rodzi poważne wątpliwości co do możliwości wystawienia wiarygodnego ratingu kredytowego przez agencję ratingową, agencja ratingowa nie powinna wystawiać ratingu kredytowego lub powinna wycofać istniejący rating kredytowy. Przy okazji przeglądu powinny być ujawniane zmiany jakości informacji dostępnych w celu monitorowania istniejącego ratingu kredytowego, a w stosownych przypadkach powinno się dokonywać zmiany ratingu.
- (35) W celu zapewnienia odpowiedniej jakości ratingów kredytowych agencja ratingowa powinna podjąć działania zmierzające do zapewnienia wiarygodności informacji wykorzystywanych przez nią do wystawienia ratingu kredytowego. W tym celu agencja ratingowa powinna być w stanie przewidzieć między innymi wykorzystanie sprawozdań finansowych poddanych niezależnemu audytowi i publicznie ujawnionych informacji, weryfikację przez uznane strony trzecie, badanie wybranych losowo prób z informacji uzyskanych przez agencję ratingową lub postanowienia umowne wyraźnie wskazujące na odpowiedzialność ocenianego podmiotu lub powiązanych z nim stron trzecich, jeśli informacje dostarczone na mocy umowy są rozmyślnie fałszywe lub wprowadzają w błąd lub jeśli oceniany podmiot lub powiązane z nim strony trzecie nie zachowują należytej staranności w stosunku do dokładności informacji, o których mowa w warunkach umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 25.2.2005, s. 51.

- (36) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku ochrony przez agencje ratingowe prawa osób fizycznych do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾.
- (37) Agencje ratingowe muszą ustanowić odpowiednie procedury regularnego przeglądu metod, modeli i podstawowych założeń ratingowych wykorzystywanych przez agencje ratingowe i dokonywać ich regularnego przeglądu w celu umożliwienia właściwego odzwierciedlenia zmieniających się warunków na rynkach aktywów podstawowych. W celu zapewnienia przejrzystości wszelkie istotne zmiany metod i praktyk, procedur i procesów agencji ratingowych należy ujawnić, zanim zaczną obowiązywać, chyba że wyjątkowe warunki rynkowe wymagają natychmiastowych zmian w ratingu kredytowym.
- (38) Agencja ratingowa powinna wskazać wszelkie odpowiednie ostrzeżenia o ryzyku, włącznie z analizą wrażliwości odpowiednich założeń. Taka analiza powinna wyjaśniać, w jaki sposób różne zmiany na rynku, które zmieniają parametry wbudowane w model, mogą wpływać na zmiany ratingu kredytowego (na przykład zmienność). Agencja ratingowa powinna zapewnić, aby informacje dotyczące historycznych współczynników niewypłacalności jej kategorii ratingu były weryfikowalne i wymierne oraz stanowiły dla zainteresowanych stron wystarczającą podstawę do zrozumienia historycznych wyników każdej kategorii ratingu oraz tego, czy i jak zmieniły się kategorie ratingu. Jeśli charakter ratingu kredytowego lub inne okoliczności sprawiają, że historyczny wskaźnik niewypłacalności jest niewłaściwy, nieważny statystycznie lub w inny sposób może wprowadzić w błąd użytkowników ratingu kredytowego, agencja ratingowa powinna udzielić odpowiednich wyjaśnień. Informacje takie powinny być w miarę możliwości porównywalne ze schematami istniejącymi w sektorze, aby pomóc inwestorom w dokonaniu porównań między wynikami różnych agencji ratingowych.
- (39) Celem zwiększenia przejrzystości ratingów kredytowych i przyczynienia się do ochrony inwestorów, CESR powinien prowadzić centralne repozytorium, gdzie przechowywane powinny być informacje na temat wyników agencji ratingowych w przeszłości i na temat wydanych w przeszłości ratingów kredytowych. Agencje ratingowe powinny dostarczać do tego repozytorium informacje w standardowym formacie. CESR powinien udostępnić publicznie te informacje i corocznie publikować podsumowanie informacji na temat głównych odnotowanych zmian sytuacji.
- (40) W pewnych okolicznościach strukturyzowane instrumenty finansowe mogą mieć skutki odmienne od tradycyjnych instrumentów dłużnych przedsiębiorstw. Stosowanie tych samych kategorii ratingu do obu typów instrumentów bez dalszych wyjaśnień mogłoby wprowadzić inwestorów w błąd. Agencje ratingowe powinny odgrywać istotną rolę w zwiększaniu świadomości użytkowników ratingów kredytowych na temat specyfiki strukturyzowanych produktów finansowych w porównaniu z produktami tradycyjnymi. Dlatego też agencje ratingowe powinny wyraźnie rozróżniać z jednej strony kategorie ratingu stosowane do oceny strukturyzowanych instrumentów finansowych i z drugiej strony kategorie ratingu stosowane w odniesieniu do innych instrumentów lub zobowiązań finansowych, poprzez oznaczenie kategorii ratingu odpowiednim symbolem.
- (41) Agencje ratingowe powinny podjąć środki w celu uniknięcia sytuacji, w których emitenci zwracają się o wstępną ocenę ratingu danego strukturyzowanego instrumentu finansowego do kilku agencji ratingowych, aby zidentyfikować tę, która oferuje najlepszy rating kredytowy dla proponowanej struktury. Emitenci powinni również unikać stosowania takich praktyk.
- (42) Agencja ratingowa powinna rejestrować metody ratingów kredytowych i regularnie aktualizować zmiany tych metod, jak również rejestrować istotne elementy dialogu pomiędzy analitykiem ratingowym a ocenianym podmiotem lub powiązanymi z nim stronami trzecimi.
- (43) W celu zapewnienia wysokiego poziomu zaufania inwestorów i konsumentów do rynku wewnętrznego agencje ratingowe wystawiające ratingi kredytowe wykorzystywane przez instytucje finansowe we Wspólnocie powinny podlegać rejestracji. Rejestracja taka stanowi zasadniczy warunek wstępny wystawiania przez agencje ratingowe ratingów kredytowych wykorzystywanych do celów regulacyjnych we Wspólnocie. Niezbędne jest zatem określenie zharmonizowanych warunków i procedury rejestracji, zawieszenia oraz wycofania takiej rejestracji.
- (44) Niniejsze rozporządzenie nie powinno zastępować ustalonego procesu uznawania zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE. Uznane już we Wspólnocie ECAI powinny złożyć wniosek o rejestrację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (45) Agencja ratingowa zarejestrowana przez właściwy organ odpowiedniego państwa członkowskiego powinna mieć prawo do wystawiania ratingów kredytowych w całej Wspólnocie. Konieczne jest zatem utworzenie jednej procedury rejestracji dla każdej agencji ratingowej, która to rejestracja będzie skuteczna w całej Wspólnocie. Rejestracja agencji ratingowej powinna być skuteczna w całej Wspólnocie po wydaniu, zgodnie z odnośnym prawem krajowym, decyzji w sprawie rejestracji wydanej przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego.
- (46) Konieczne jest utworzenie jednego punktu składania wniosków o rejestrację. CESR powinien otrzymywać wnioski o rejestrację i skutecznie informować właściwe organy we wszystkich państwach członkowskich. CESR powinien również udzielać właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego porady w sprawie kompletności wniosku. Rozpatrywanie wniosków o rejestrację powinno być przeprowadzone na szczeblu krajowym przez odpowiedni właściwy organ. W celu skutecznego postępowania z agencjami ratingowymi właściwe organy powinny utworzyć sieci operacyjne (kolegia) wspierane przez skuteczną infrastrukturę informatyczną. CESR powinien ustanowić podkomitet specjalizujący się w ratingach kredytowych każdej klasy aktywów ocenianych przez agencje ratingowe.

(1) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

- (47) Niektóre agencje ratingowe składają się z kilku podmiotów prawnych, które razem tworzą grupę agencji ratingowych. Podczas rejestrowania każdej agencji ratingowej będącej częścią takiej grupy właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich powinny koordynować rozpatrywanie wniosków złożonych przez agencje ratingowe należące do tej samej grupy, jak również proces decyzyjny dotyczący rejestracji. Powinna jednak istnieć możliwość odmówienia rejestracji agencji ratingowej wchodzącej w skład grupy agencji ratingowych, gdy taka agencja ratingowa nie spełnia wymogów rejestracji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, podczas gdy inni członkowie takiej grupy spełniają wszystkie te wymogi. Ponieważ kolegium nie powinno posiadać uprawnień do wydawania prawnie wiążących decyzji, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego członków grupy agencji ratingowych powinny wydać osobną decyzję dotyczącą agencji ratingowej z siedzibą na terytorium danego państwa członkowskiego.
- (48) Kolegium powinno stanowić skuteczną platformę wymiany informacji nadzorczych między właściwymi organami, koordynacji ich działań i środków nadzorczych niezbędnych do sprawowania skutecznego nadzoru nad agencjami ratingowymi. W szczególności kolegium powinno ułatwiać monitorowanie spełniania warunków zatwierdzania ratingów kredytowych wystawianych w państwach trzecich, certyfikacji, ustaleń dotyczących outsourcingu oraz zwolnień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Działalność kolegiów powinna przyczynić się do zharmonizowanego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz do spójności praktyk nadzorczych.
- (49) Aby wzmocnić praktyczną koordynację działalności kolegium, jego członkowie powinni wybrać ze swojego grona koordynatora. Koordynator powinien przewodniczyć posiedzeniom kolegium, ustanawiać pisemne ustalenia dotyczące koordynacji kolegium oraz koordynować jego działania. W procesie rejestracji koordynator powinien oceniać konieczność przedłużenia okresu rozpatrywania wniosków, koordynować takie rozpatrywanie oraz działać w porozumieniu z CESR.
- (50) W listopadzie 2008 r. Komisja powołała grupę wysokiego szczebla, która przyjrzy się przyszłej europejskiej architekturze nadzoru w dziedzinie usług finansowych, włącznie z rolą CESR.
- (51) Obecnej struktury nadzoru nie należy traktować jako długoterminowego rozwiązania w zakresie nadzoru nad agencjami ratingowymi. Kolegia właściwych organów, mające usprawnić współpracę w zakresie nadzoru i spójność w tej dziedzinie na obszarze Wspólnoty, stanowią istotny krok naprzód, ale nie mogą zastąpić wszystkich korzyści bardziej skonsolidowanego nadzoru branży ratingów kredytowych. Kryzys na międzynarodowych rynkach finansowych wyraźnie pokazał, że właściwym jest rozważenie dalszej potrzeby na szeroko zakrojoną reformę modelu regulacyjnego i nadzorczego we wspólnotowym sektorze finansowym. Aby osiągnąć niezbędny poziom spójności nadzoru we Wspólnocie i współpracy w tej dziedzinie, a także wzmocnić stabilność systemu finansowego, pilnie potrzebne są dalsze szeroko zakrojone reformy modelu regulacyjnego i nadzorczego we wspólnotowym sektorze finansowym, które powinna szybko zaproponować Komisja Europejska, z należyтым uwzględnieniem wniosków przedstawionych w dniu 25 lutego 2009 r. Komisja powinna jak najszybciej, a w każdym razie do dnia 1 lipca 2010 r. złożyć Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i innym zainteresowanym instytucjom sprawozdanie z wszelkich ustaleń w tym względzie i przedstawić wszelkie wnioski legislacyjne konieczne do naprawienia braków stwierdzonych w odniesieniu do ustaleń dotyczących koordynacji i współpracy w zakresie nadzoru.
- (52) Za istotne zmiany w warunkach pierwszej rejestracji agencji ratingowej należy uznać między innymi istotne zmiany w systemie zatwierdzania, ustaleń dotyczących outsourcingu, a także w otwieraniu i zamykaniu oddziałów.
- (53) Nadzór nad agencją ratingową powinien być prowadzony przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego we współpracy z właściwymi organami pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, z wykorzystaniem odpowiedniego kolegium i przy zapewnieniu odpowiedniego udziału CESR.
- (54) Zdolności właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego i innych członków odpowiedniego kolegium do oceny i monitorowania wypełniania przez agencję ratingową obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu nie powinny ograniczać żadne ustalenia w zakresie outsourcingu wprowadzone przez agencję ratingową. W razie stosowania ustaleń dotyczących outsourcingu agencja ratingowa powinna nadal być odpowiedzialna za wykonywanie wszystkich swoich zobowiązań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (55) W celu utrzymania wysokiego poziomu zaufania inwestorów oraz umożliwienia bieżącego nadzoru ratingów kredytowych wystawionych we Wspólnocie od agencji ratingowych z siedzibą poza Wspólnotą należy wymagać utworzenia podmiotu zależnego we Wspólnocie, aby umożliwić skuteczny nadzór nad ich działalnością na terytorium Wspólnoty oraz skuteczne stosowanie systemu zatwierdzania. Powinno się również zachęcać do tworzenia nowych podmiotów na rynku agencji ratingowych.
- (56) Właściwe organy powinny móc wykorzystywać uprawnienia określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do agencji ratingowych, osób uczestniczących w działalności z zakresu ratingu kredytowego, ocenianych podmiotów i powiązanych z nimi stron trzecich, stron trzecich, którym agencje ratingowe zleciły niektóre funkcje lub działania na zasadzie outsourcingu, lub innych osób w inny sposób powiązanych z agencjami ratingowymi lub z działalnością z zakresu ratingu kredytowego. Do osób takich powinni należeć udziałowcy lub członkowie zarządów lub rad nadzorczych agencji ratingowych i ocenianych podmiotów.
- (57) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące opłat nadzorczych powinny pozostawać bez uszczerbku dla stosownych przepisów prawa krajowego w zakresie opłat nadzorczych lub podobnych.

- (58) Należy stworzyć mechanizm zapewniający skuteczne egzekwowanie niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy państw członkowskich powinny mieć do dyspozycji środki niezbędne do zagwarantowania, że wystawianie ratingów we Wspólnocie odbywa się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Użycie tych środków nadzorczych powinno być zawsze skoordynowane w ramach odpowiedniego kolegium. Środki takie, jak wycofanie rejestracji lub zawieszenie korzystania z ratingów kredytowych do celów regulacyjnych, powinny być stosowane, jeżeli uznane zostaną za współmierne do wagi naruszenia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Wykonując uprawnienia nadzorcze, właściwe organy powinny należyście uwzględniać interesy inwestorów i stabilność rynku. W celu zachowania niezależności analitycznej agencji ratingowej w procesie wystawiania ratingu kredytowego oraz uniknięcia niewiarygodności ratingów kredytowych właściwe organy ani państwa członkowskie nie powinny ingerować w zawartość ratingów kredytowych i metody stosowane przez agencję ratingową do ustalenia ratingu kredytowego. W przypadku wywierania nacisku na agencję ratingową agencja ta powinna powiadomić Komisję i CESR. Komisja powinna zbadać, czy w poszczególnych przypadkach należy podjąć dalsze działania przeciwko zainteresowanemu państwu członkowskiemu w związku z niewypełnieniem przez nie obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (59) Pożądane jest, by proces decyzyjny, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, opierał się na ścisłej współpracy między właściwymi organami państw członkowskich, dlatego przyjmowanie decyzji o rejestracji powinno odbywać się w oparciu o porozumienie. Jest to wstępny wymóg konieczny dla skuteczności procesu rejestracji i sprawowania nadzoru. Proces decyzyjny powinien być skuteczny, sprawny i oparty na konsensusie.
- (60) Państwa członkowskie powinny ze sobą współpracować, aby zapewnić skuteczny nadzór i uniknąć powielania wykonywanych zadań.
- (61) Ważne jest również zapewnienie wymiany informacji między właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad agencjami ratingowymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem a właściwymi organami sprawującymi nadzór nad instytucjami finansowymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu, zwłaszcza z właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór ostrożnościowy lub za stabilność finansową w państwach członkowskich.
- (62) Właściwe organy państw członkowskich inne niż właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powinny mieć możliwość interwencji i podjęcia odpowiednich środków nadzorczych po poinformowaniu CESR i właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego oraz po skonsultowaniu się z odpowiednim kolegium, jeżeli stwierdzą, że zarejestrowana agencja ratingowa, której ratingi wykorzystywane są na jego terytorium, narusza obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia.
- (63) O ile niniejsze rozporządzenie nie przewiduje szczególnej procedury rejestracji, certyfikacji lub wycofania rejestracji, przyjmowania środków nadzorczych lub wykonywania uprawnień nadzorczych, zastosowanie ma prawo krajowe regulujące takie procedury, w tym systemy dotyczące używanych języków, tajemnicze zawodową i poufność wymiany informacji między prawnikiem a klientem, a prawa
- agencji ratingowych i innych osób na mocy tego prawa powinny pozostać nienaruszone.
- (64) Konieczne jest zwiększenie spójności uprawnień, jakimi dysponują właściwe organy, w celu osiągnięcia jednakowego stopnia egzekwowania przepisów na całym rynku wewnętrznym.
- (65) CESR powinien zapewnić spójność stosowania niniejszego rozporządzenia. Powinien on poprawiać i ułatwiać współpracę i koordynację właściwych organów w zakresie działań nadzorczych, a w stosownych przypadkach wydawać wytyczne. CESR powinien zatem ustanowić mechanizm mediacji i wzajemnej oceny w celu ułatwienia stosowania spójnego podejścia przez właściwe organy.
- (66) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wykonywanie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz obejmować co najmniej przypadki poważnego uchybienia zawodowego i braku należytej staranności. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia sankcji administracyjnych lub karnych. CESR powinien wydać wytyczne dotyczące spójności praktyk związanych z takimi sankcjami.
- (67) Wszelka wymiana lub przekazywanie informacji pomiędzy właściwymi organami, innymi organami, instytucjami lub osobami powinny być zgodne z zasadami przekazywania danych osobowych, określonymi w dyrektywie 95/46/WE.
- (68) Rozporządzenie powinno również przewidywać zasady wymiany informacji z właściwymi organami państw trzecich, zwłaszcza z organami odpowiedzialnymi za nadzór nad agencjami ratingowymi, uczestniczącymi w zatwierdzaniu i certyfikacji.
- (69) Bez uszczerbku dla stosowania przepisów wspólnotowych wszelkie roszczenia wobec agencji ratingowych dotyczące wszelkich naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia powinny być podnoszone zgodnie z właściwym prawem krajowym w zakresie odpowiedzialności cywilnej.
- (70) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (71) W szczególności Komisja powinna być uprawniona, przy uwzględnieniu rozwoju sytuacji na szczeblu międzynarodowym, do zmiany załączników I i II, które określają szczegółowe kryteria oceny wypełniania przez agencję ratingową jej obowiązków w zakresie organizacji wewnętrznej, ustaleń operacyjnych, zasad dotyczących pracowników, prezentacji ratingów kredytowych i ujawniania informacji, oraz do określania lub zmiany kryteriów stwierdzania równoważności przepisów niniejszego rozporządzenia z ramami prawnymi regulacji i nadzoru w państwach trzecich. Ponieważ środki te mają zakres ogólny i zostały opracowane w celu zmiany elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi poprzez zastąpienie ich nowymi elementami innymi

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

niż istotne, muszą one być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

- (72) By uwzględnić dalszy rozwój sytuacji na rynkach finansowych, Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające stosowanie niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza wiarygodność regulacyjną ratingów kredytowych oraz stosowność wynagradzania agencji ratingowej przez oceniany podmiot. W świetle tej oceny Komisja powinna złożyć stosowne wnioski legislacyjne.
- (73) Komisja powinna również przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające bodźce zachęcające emitentów do zlecenia wystawiania ratingów przez agencje ratingowe z siedzibą na terytorium Wspólnoty, możliwe alternatywy dla modelu „emitent płaci”, w tym utworzenie publicznej wspólnotowej agencji ratingowej, oraz spójność krajowych przepisów dotyczących naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia. W świetle tej oceny Komisja powinna złożyć stosowne wnioski legislacyjne.
- (74) Komisja powinna również przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające rozwój sytuacji w zakresie ram regulacyjnych i nadzorczych dla agencji ratingowych w państwach trzecich oraz skutki tego rozwoju sytuacji i przepisów przejściowych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, na stabilność rynków finansowych we Wspólnocie.
- (75) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów i inwestorów poprzez ustanowienie wspólnych ram dla jakości ratingów kredytowych wystawianych na rynku wewnętrznym, nie może być osiągnięty w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, zważywszy na obecny brak ustawodawstwa krajowego oraz fakt, że większość istniejących agencji ratingowych ma siedzibę poza Wspólnotą, oraz może zostać lepiej osiągnięte na szczeblu wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólne podejście regulacyjne w celu wzmocnienia uczciwości, przejrzystości, odpowiedzialności, dobrego zarządzania i wiarygodności w działalności w zakresie ratingu kredytowego, przyczyniając się do poprawy

jakości ratingów kredytowych wystawianych we Wspólnocie, a tym samym do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony konsumentów i inwestorów. Określa ono warunki wystawiania ratingów kredytowych oraz zasady organizacji i postępowania agencji ratingowych w celu wspierania ich niezależności i unikania konfliktów interesów.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do ratingów kredytowych wystawianych przez agencje ratingowe zarejestrowane we Wspólnocie oraz ujawnianych publicznie lub rozpowszechnianych w drodze subskrypcji.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:
  - a) prywatnych ratingów kredytowych sporządzonych na indywidualne zamówienie i przekazanych wyłącznie zamawiającemu, nieprzeznaczonych do publicznego ujawniania ani rozpowszechniania w drodze subskrypcji;
  - b) punktowych ocen kredytowych, systemów punktowych ocen kredytowych lub podobnych ocen dotyczących obowiązków wynikających ze stosunków konsumenckich, handlowych lub branżowych;
  - c) ratingów kredytowych sporządzonych przez agencje kredytów eksportowych zgodnie z pkt 1.3. części 1 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE; ani do
  - d) ratingów kredytowych sporządzonych przez banki centralne oraz:
    - (i) za które nie płaci oceniany podmiot;
    - (ii) które nie są publicznie ujawniane;
    - (iii) które są wystawiane zgodnie z zasadami, standardami i procedurami zapewniającymi odpowiednią uczciwość i niezależność działalności w zakresie ratingu kredytowego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; oraz
    - (iv) które nie odnoszą się do instrumentów finansowych wydanych przez odpowiednie państwa członkowskie banków centralnych.

3. Agencja ratingowa składa wniosek o rejestrację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, co jest warunkiem uznania jej za zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej („ECAI”) zgodnie z częścią 2 załącznika VI dyrektywy 2006/48/WE, chyba że wystawia ona wyłącznie ratingi kredytowe, o których mowa w ust. 2.

4. W celu zapewnienia jednolitego stosowania ust. 2 lit. d) Komisja może, na wniosek państwa członkowskiego, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 38 ust. 3, i zgodnie z ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu, przyjąć decyzję stanowiącą, że bank centralny spełnia warunki tej litery i że jego ratingi kredytowe są zwolnione ze stosowania niniejszego rozporządzenia.

Komisja publikuje na swojej stronie internetowej listę banków centralnych objętych zakresem ust. 2 lit. d) niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „rating kredytowy” oznacza opinię na temat zdolności kredytowej danego podmiotu, długu lub zobowiązania finansowego, dłużnych papierów wartościowych, akcji uprzywilejowanych lub innych instrumentów finansowych lub emitenta takich długów lub zobowiązań finansowych, dłużnych papierów wartościowych, akcji uprzywilejowanych lub innych instrumentów finansowych, wystawioną przy wykorzystaniu uznanego i zdefiniowanego systemu rankingowego kategorii ratingowych;
- b) „agencja ratingowa” oznacza osobę prawną, której działalność zawodowa obejmuje wystawianie ratingów kredytowych;
- c) „macierzyste państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym agencja ratingowa ma swoją siedzibę;
- d) „analityk ratingowy” oznacza osobę, która wykonuje funkcje analityczne niezbędne do wystawienia ratingu kredytowego;
- e) „główny analityk ratingowy” oznacza osobę, której głównym obowiązkiem jest przygotowywanie ratingu kredytowego lub komunikowanie się z emitentem w sprawie konkretnego ratingu kredytowego lub ogólnie w sprawie ratingu kredytowego instrumentu finansowego wydanego przez tego emitenta oraz, w stosownych przypadkach, przygotowywanie odpowiednich zaleceń dla komitetu ratingowego w związku z takim ratingiem;
- f) „oceniany podmiot” oznacza osobę prawną, której zdolność kredytowa jest bezpośrednio lub pośrednio oceniana w ramach ratingu kredytowego, bez względu na to, czy zamówiła ona taki rating czy nie, i bez względu na to, czy dostarczyła informacje do wystawienia takiego ratingu kredytowego czy nie;
- g) „cele regulacyjne” oznaczają wykorzystanie ratingów kredytowych do konkretnego celu polegającego na zapewnieniu zgodności z prawem wspólnotowym wdrożonym w prawie krajowym państw członkowskich;
- h) „kategoria ratingowa” oznacza symbol ratingowy, taki jak litera lub symbol liczbowy, ewentualnie z dodatkowymi znakami identyfikacyjnymi, stosowany w ratingu kredytowym w celu przedstawienia względnej miary ryzyka, służący do rozróżnienia poszczególnych charakterystyk ryzyka różnych rodzajów ocenianych podmiotów, emitentów i instrumentów finansowych lub innych aktywów;
- i) „powiązana strona trzecia” oznacza inicjatora, organizatora, sponsora, jednostkę obsługującą lub każdy inny podmiot, który współdziała z agencją ratingową w imieniu ocenianego podmiotu, włącznie z wszystkimi osobami bezpośrednio lub pośrednio z nim związanymi poprzez kontrolę;
- j) „kontrola” oznacza relację między jednostką dominującą a jednostką zależną, w rozumieniu art. 1 dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽¹⁾, lub bliski związek między dowolną osobą fizyczną lub prawną a jednostką;

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

- k) „instrumenty finansowe” oznaczają instrumenty wymienione w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych⁽²⁾;
  - l) „strukturyzowany instrument finansowy” oznacza instrument finansowy lub inne aktywa będące wynikiem transakcji sekurytyzacyjnej lub programu sekurytyzacyjnego, o których mowa w art. 4 pkt 36 dyrektywy 2006/48/WE;
  - m) „grupa agencji ratingowych” oznacza grupę jednostek z siedzibą we Wspólnocie składającą się z jednostki dominującej i jej jednostek zależnych w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy Rady 83/349/EWG, jak również jednostki powiązane ze sobą relacją w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG, których działalność obejmuje wystawianie ratingów kredytowych. Do celów art. 4 ust. 3 lit. a) grupa agencji ratingowych obejmuje również agencje ratingowe z siedzibą w państwach trzecich;
  - n) „wyższa kadra kierownicza” oznacza osobę lub osoby, które faktycznie kierują działalnością agencji ratingowej, oraz członka lub członków jej zarządu lub rady nadzorczej;
  - o) „działalność w zakresie ratingu kredytowego” oznacza analizę danych i informacji oraz ocenę, zatwierdzenie, wystawianie i przegląd ratingów kredytowych.
2. Do celów ust. 1 lit. a) za ratingi kredytowe nie uznaje się:
- a) zaleceń w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy Komisji 2003/125/WE⁽³⁾;
  - b) badań inwestycyjnych w rozumieniu art. 24 ust. 1 dyrektywy 2006/73/WE⁽⁴⁾ i innych form zaleceń ogólnych, takich jak „kup”, „sprzedaj” lub „trzymaj”, odnoszących się do transakcji instrumentami finansowymi lub do zobowiązań finansowych; ani
  - c) opinii na temat wartości zobowiązania lub instrumentu finansowego.

Artykuł 4

Wykorzystanie ratingów kredytowych

1. Instytucje kredytowe w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE, przedsiębiorstwa inwestycyjne w rozumieniu dyrektywy 2004/39/WE, zakłady ubezpieczeń podlegające pierwszej dyrektywie Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie⁽⁵⁾, zakłady ubezpieczeń na życie w rozumieniu dyrektywy 2002/83/WE

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 73.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3.

Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie ⁽¹⁾, zakłady reasekuracji w rozumieniu dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji ⁽²⁾, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w rozumieniu dyrektywy 85/611/EWG oraz instytucje pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE mogą do celów regulacyjnych wykorzystywać wyłącznie ratingi kredytowe wystawione przez agencje ratingowe z siedzibą we Wspólnocie i zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli prospekt opublikowany zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 809/2004 zawiera odesłanie do ratingu kredytowego lub ratingów kredytowych, to emitent, oferent lub osoba ubiegająca się o zezwolenie na prowadzenie działalności handlowej na regulowanym rynku zapewnia, aby prospekt zawierał również jasną i widoczną informację o tym, czy tego rodzaju ratingi kredytowe wystawione zostały przez agencję ratingową z siedzibą we Wspólnocie, zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Uznaje się, że agencja ratingowa z siedzibą we Wspólnocie i zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wystawiła rating kredytowy, gdy rating kredytowy został opublikowany na stronie internetowej agencji ratingowej lub z wykorzystaniem innych środków albo został rozpowszechniony w drodze subskrypcji oraz przedstawiony i ujawniony zgodnie z obowiązkami wynikającymi z art. 10, z wyraźnym stwierdzeniem, że rating kredytowy został zatwierdzony zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Agencja ratingowa z siedzibą we Wspólnocie i zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem może zatwierdzać ratingi kredytowe wystawione w państwach trzecich tylko w przypadku gdy działalność w zakresie ratingu kredytowego prowadząca do wystawienia tego typu ratingu kredytowego spełnia następujące warunki:

- a) działalność w zakresie ratingu kredytowego skutkująca wystawieniem ratingu kredytowego, który ma zostać zatwierdzony, jest podejmowana częściowo lub w całości przez zatwierdzającą agencję ratingową lub przez agencje ratingowe należące do tej samej grupy;
- b) agencja ratingowa sprawdziła i może w każdej chwili udowodnić odpowiedniemu właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, że prowadzenie działalności w zakresie ratingu kredytowego przez agencję ratingową w państwie trzecim, skutkujące wystawieniem ratingu kredytowego, który ma zostać zatwierdzony, spełnia wymogi co najmniej tak rygorystyczne, jak wymogi określone w art. 6–12;
- c) zdolność właściwego organu w macierzystym państwie członkowskim zatwierdzającej agencji ratingowej lub kolegium właściwych organów, o których mowa w art. 29 (kolegium), do oceny i monitorowania, czy agencja ratingowa z siedzibą w państwie trzecim spełnia wymogi, o których mowa w lit. b), nie jest ograniczona;

- d) agencja ratingowa udostępnia odpowiedniemu właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego na wniosek wszelkie informacje konieczne, by umożliwić mu bieżący nadzór w zakresie spełniania wymogów niniejszego rozporządzenia;
- e) istnieje obiektywny powód, by rating kredytowy został opracowany w państwie trzecim;
- f) agencja ratingowa z siedzibą w państwie trzecim uzyskała zezwolenie lub została zarejestrowana i podlega nadzorowi w tym państwie trzecim;
- g) system regulacyjny tego państwa trzeciego zapobiega ingerencji właściwych organów i innych organów publicznych tego państwa w zawartość ratingów kredytowych i w metody ich tworzenia; oraz
- h) istnieją odpowiednie ustalenia dotyczące współpracy między właściwym organem macierzystego państwa członkowskiego zatwierdzającej agencji ratingowej a odpowiednim właściwym organem agencji ratingowej z siedzibą w państwie trzecim. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego zapewnia, że wspomniane ustalenia dotyczące współpracy określają co najmniej poniższe elementy:
  - (i) mechanizm wymiany informacji między zainteresowanymi właściwymi organami; oraz
  - (ii) procedury dotyczące koordynowania działań nadzorczych, mające na celu umożliwienie właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego zatwierdzającej agencji ratingowej monitorowanie na bieżąco działalności w zakresie ratingu kredytowego skutkującej wystawieniem zatwierdzanego ratingu kredytowego.

4. Rating kredytowy zatwierdzony zgodnie z ust. 3 uważa się za rating kredytowy wystawiony przez agencję ratingową z siedzibą we Wspólnocie oraz zarejestrowaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Agencja ratingowa z siedzibą we Wspólnocie i zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie wykorzystuje takiej procedury zatwierdzania w celu uchylania się od wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

5. Agencja ratingowa, która zatwierdziła ratingi kredytowe wystawione w państwach trzecich zgodnie z ust. 3, pozostaje w pełni odpowiedzialna za takie ratingi kredytowe i za spełnienie określonych w nim warunków.

6. Jeżeli zgodnie z art. 5 ust. 6 Komisja uznała ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego za równoważne z wymogami niniejszego rozporządzenia, a ustalenia dotyczące współpracy, o których mowa w art. 5 ust. 7, są operacyjne, to agencja ratingowa zatwierdzająca ratingi kredytowe wystawione w tym państwie trzecim nie podlega już wymogowi sprawdzenia lub wykazania, że spełniono warunek ustanowiony w ust. 3 lit. g) niniejszego artykułu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 1.

Artykuł 5

Równoważność i certyfikacja w oparciu o równoważność

1. Ratingi kredytowe, dotyczące podmiotów z siedzibą w państwach trzecich lub emitowanych tam instrumentów finansowych oraz wystawione przez agencję ratingową z siedzibą w państwie trzecim, mogą być stosowane we Wspólnocie zgodnie z art. 4 ust. 1 bez zatwierdzenia zgodnie z art. 4 ust. 3, pod warunkiem że:

- a) agencja ratingowa uzyskała zezwolenie lub została zarejestrowana i podlega nadzorowi w tym państwie trzecim;
- b) Komisja przyjęła decyzję w sprawie równoważności zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu, uznając ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego za równoważne z wymogami niniejszego rozporządzenia;
- c) ustalenia dotyczące współpracy, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, są operacyjne;
- d) ratingi kredytowe wystawione przez tę agencję ratingową i jej działalność w zakresie ratingu kredytowego nie ma znaczenia systemowego dla stabilności finansowej lub integralności rynków finansowych w państwie członkowskim lub państwach członkowskich; oraz
- e) agencja ratingowa jest certyfikowana zgodnie z art. 2 niniejszego artykułu.

2. Agencja ratingowa, o której mowa w ust. 1, może złożyć wniosek o certyfikację. Wniosek składa się w Komitecie Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 15. W terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku o certyfikację CESR przesyła wniosek właściwym organom wszystkich państw członkowskich, zwracając się do nich o rozważenie przystąpienia do kolegium zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 3 lit. b). Właściwe organy, które podjęły decyzję o przystąpieniu do odpowiedniego kolegium, powiadamiają o tym CESR w terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania zaproszenia CESR. Właściwe organy, które powiadamiają CESR zgodnie z niniejszym ustępem, są członkami kolegium. W terminie dwudziestu dni roboczych od otrzymania wniosku o certyfikację CESR sporządza i publikuje na swojej stronie internetowej listę właściwych organów będących członkami kolegium. W terminie dziesięciu dni roboczych od dnia publikacji członkowie kolegium wybierają koordynatora zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 5. Po ustanowieniu kolegium jego skład i funkcjonowanie reguluje art. 29.

3. Rozpatrzenie wniosku podlega odpowiednim przepisom i procedurom ustanowionym w art. 16. Decyzja w sprawie certyfikacji opiera się na kryteriach ustanowionych w ust. 1 lit. a)–d) niniejszego artykułu.

Decyzje w sprawie certyfikacji podaje się do wiadomości i publikuje zgodnie z art. 18.

4. Agencja ratingowa może również oddzielnie złożyć wniosek o zwolnienie:

- a) na podstawie analizy konkretnego przypadku – z wymogu spełniania niektórych lub wszystkich wymogów ustanowionych w sekcji A załącznika I i w art. 7 ust. 4, jeżeli agencja

ratingowa jest w stanie wykazać, że wymogi te są niewspółmierne do charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz charakteru i zakresu wystawiania ratingów kredytowych;

- b) z wymogu fizycznej obecności we Wspólnocie, jeżeli wymóg taki byłby zbyt obciążający i niewspółmierny do charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz charakteru i zakresu wystawiania ratingów kredytowych.

Oceniając ten wniosek, właściwe organy uwzględniają wielkość wnioskującej agencji ratingowej w świetle charakteru, skali i złożoności jej działalności, biorąc pod uwagę charakter i zakres wystawiania przez nią ratingów kredytowych, a także wpływ wystawianych przez nią ratingów kredytowych na stabilność finansową i integralność rynków finansowych w jednym lub większej liczbie państw członkowskich. Na podstawie tych okoliczności właściwe organy mogą udzielić takiego zwolnienia agencji ratingowej.

5. Decyzje w sprawie wyłączeń zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu podlegają odpowiednim przepisom i procedurom ustanowionym w art. 16, z wyjątkiem ust. 7 akapit drugi tego artykułu. W przypadku utrzymującego się wśród członków odpowiedniego kolegium braku porozumienia co do przyznania wyłączenia agencji ratingowej, koordynator przyjmuje w pełni uzasadnioną decyzję.

Do celów certyfikacji, w tym przyznania wyłączeń i nadzoru, koordynator, w stosownych przypadkach, pełni funkcje właściwe organu macierzystego państwa członkowskiego.

6. Komisja może przyjąć decyzję w sprawie równoważności zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 38 ust. 3, stwierdzając, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają, iż agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim.

Ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można uznać za równoważne z niniejszym rozporządzeniem, jeżeli ramy państwa trzeciego spełniają co najmniej następujące warunki:

- a) agencje ratingowe w państwie trzecim wymagają zezwolenia lub rejestracji i podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów;
- b) agencje ratingowe w tym państwie trzecim podlegają prawnie wiążącym przepisom równoważnym z przepisami art. 6–12 i załącznika I; oraz
- c) system regulacyjny państwa trzeciego zapobiega ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w zawartość ratingów kredytowych i w metody ich tworzenia.

Komisja określa dokładniej lub zmienia kryteria ustanowione w akapicie drugim lit. a)–c) w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji na rynkach finansowych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

7. Koordynator wprowadza ustalenia dotyczące współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państwa trzeciego, którego ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 6. Ustalenia takie określają co najmniej:

- a) mechanizm wymiany informacji między zainteresowanymi właściwymi organami; oraz
- b) procedury współpracy w zakresie działalności nadzorczej.

CESR koordynuje opracowanie ustaleń dotyczących współpracy między właściwymi organami państw członkowskich a odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 6.

8. Artykuły 20, 24 i 25 stosuje się odpowiednio do certyfikowanych agencji ratingowych i do wystawionych przez nie ratingów kredytowych.

TYTUŁ II

WYSTAWIANIE RATINGÓW KREDYTOWYCH

Artykuł 6

Niezależność i unikanie konfliktów interesów

1. Agencja ratingowa podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby zagwarantować, że na wystawienie ratingu kredytowego nie ma wpływu żaden istniejący lub potencjalny konflikt interesów lub powiązanie gospodarcze, w którym uczestniczy agencja ratingowa wystawiająca dany rating kredytowy, jej kierownictwo, analitycy ratingowi, pracownicy lub wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzysta lub których usługi kontroluje agencja ratingowa, lub inne osoby bezpośrednio lub pośrednio z nią związane poprzez kontrolę.

2. W celu zapewnienia zgodności z ust. 1 agencja ratingowa przestrzega wymogów określonych w sekcji A i B załącznika I.

3. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może, na wniosek agencji ratingowej, zwolnić ją z obowiązku spełniania wymogów zawartych w sekcji A pkt 2, 5 i 6 załącznika I oraz w art. 7 ust. 4, jeżeli agencja ratingowa jest w stanie wykazać, że wymogi te są niewspółmierne do charakteru, skali i złożoności jej działalności oraz charakteru i zakresu wystawiania ratingów kredytowych, oraz że:

- a) dana agencja ratingowa zatrudnia mniej niż 50 pracowników;
- b) agencja ratingowa wdrożyła środki i procedury, w szczególności mechanizm kontroli wewnętrznej, ustalenia dotyczące sprawozdawczości i środki zapewniające niezależność analityków ratingowych i osób zatwierdzających ratingi kredytowe, które zapewniają skuteczne przestrzeganie celów niniejszego rozporządzenia; oraz

- c) wielkość agencji ratingowej nie została określona w sposób pozwalający agencji ratingowej lub grupie agencji ratingowych na uchylanie się od obowiązku spełniania wymogów niniejszego rozporządzenia.

W przypadku grupy agencji ratingowych właściwe organy zapewniają, aby co najmniej jedna z agencji ratingowych należących do grupy była zwolniona z obowiązku spełnienia wymogów określonych w załączniku I sekcja A pkt 2, 5 i 6 oraz w art. 7 ust. 4.

Artykuł 7

Analitycy ratingowi, pracownicy i inne osoby uczestniczące w wystawianiu ratingów kredytowych

1. Agencja ratingowa gwarantuje, że analitycy ratingowi, pracownicy agencji ratingowej i wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzysta lub których usługi kontroluje agencja ratingowa, bezpośrednio uczestniczące w działalności w zakresie ratingu kredytowego, posiadają odpowiednią wiedzę i doświadczenie do wykonywania przydzielonych im obowiązków.

2. Agencja ratingowa zapewnia, aby osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogły inicjować negocjacji ani uczestniczyć w negocjacjach dotyczących opłat lub płatności z żadnym ocenianym podmiotem, powiązaną z nim stroną trzecią ani inną osobą bezpośrednio lub pośrednio związaną z ocenianym podmiotem przez kontrolę.

3. Agencja ratingowa zapewnia, aby osoby, o których mowa w ust. 1, spełniały wymogi określone w sekcji C załącznika I.

4. Agencja ratingowa ustanawia odpowiedni stopniowy mechanizm rotacji w stosunku do analityków ratingowych i osób zatwierdzających ratingi kredytowe zgodnie z sekcją C załącznika I. Mechanizm rotacji jest wprowadzany etapami i dotyczy poszczególnych osób, a nie całego zespołu.

5. Wynagrodzenie i ocena pracy analityków ratingowych i osób zatwierdzających ratingi kredytowe nie zależy od wysokości przychodów uzyskiwanych przez agencję ratingową od ocenianych podmiotów lub powiązanych stron trzecich.

Artykuł 8

Metody, modele i podstawowe założenia ratingowe

1. Agencja ratingowa ujawnia opinii publicznej metody, modele i podstawowe założenia ratingowe wykorzystywane przez nią w działalności w zakresie ratingu kredytowego zgodnie z pkt 5 części I sekcji E załącznika I.

2. Agencja ratingowa przyjmuje, wdraża i egzekwuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby wystawiane przez nią ratingi kredytowe były oparte na wnikliwej analizie wszystkich dostępnych jej informacji, istotnych dla analizy zgodnie ze stosowanymi przez nią metodami ratingu. Podejmuje ona wszelkie

niezbędne środki, aby informacje wykorzystywane przez nią przy wystawianiu ratingu kredytowego miały wystarczająco dobrą jakość i pochodziły z wiarygodnego źródła.

3. Agencja ratingowa stosuje rygorystyczne, systematyczne i zapewniające kontynuację metody ratingu, podlegające walidacji na podstawie doświadczeń z przeszłości, w tym w formie ponownej weryfikacji.

4. Jeśli agencja ratingowa korzysta z istniejącego ratingu kredytowego przygotowanego przez inną agencję ratingową i dotyczącego aktywów bazowych lub strukturyzowanych instrumentów finansowych, nie może ona odmówić wystawienia ratingu kredytowego podmiotu lub instrumentu finansowego z powodu tego, że część podmiotu lub instrumentu finansowego została wcześniej oceniona przez inną agencję ratingową.

Agencja ratingowa rejestruje wszystkie przypadki, w których w procesie wystawiania ratingu kredytowego inaczej oceni ona istniejące ratingi kredytowe przygotowane przez inną agencję ratingową i dotyczące aktywów bazowych lub strukturyzowanych instrumentów finansowych, oraz podaje uzasadnienie odmiennej oceny ratingu.

5. Agencja ratingowa monitoruje ratingi kredytowe i na bieżąco, a co najmniej raz w roku poddaje przeglądowi swoje ratingi kredytowe i metody, zwłaszcza w przypadku wystąpienia istotnych zmian, które mogłyby mieć wpływ na ratingi kredytowe. Agencja ratingowa wprowadza wewnętrzne ustalenia w celu monitorowania wpływu zmian warunków makroekonomicznych lub warunków panujących na rynkach finansowych na ratingi kredytowe.

6. Jeżeli metody, modele lub podstawowe założenia ratingowe wykorzystywane w działalności w zakresie ratingu kredytowego ulegają zmianie, agencja ratingowa:

- a) niezwłocznie ujawnia prawdopodobny zakres ratingów kredytowych, na które będą miały wpływ te zmiany, korzystając z tych samych środków komunikacji, które były wykorzystane do rozpowszechnienia dotkniętych zmianami ratingów kredytowych;
- b) dokonuje przeglądu ratingów kredytowych tak szybko, jak to możliwe i nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od wprowadzonej zmiany, a w międzyczasie poddaje te ratingi obserwacji; oraz
- c) dokonuje ponownej oceny wszystkich ratingów kredytowych wystawionych w oparciu o te metody, modele lub podstawowe założenia ratingowe, jeżeli ogólny połączony efekt zmian wprowadzonych w wyniku przeglądu ma wpływ na te ratingi kredytowe.

Artykuł 9

Outsourcing

Nie dokonuje się outsourcingu ważnych funkcji operacyjnych w sposób w istotnym stopniu pogarszający jakość kontroli wewnętrznej agencji ratingowej i zdolność właściwych organów do nadzorowania wypełniania przez agencję ratingową zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Ujawnianie i prezentacja ratingów kredytowych

1. Agencja ratingowa nieselektywnie i terminowo ujawnia wszystkie ratingi kredytowe, jak również decyzje o przerwaniu dokonywania ratingu kredytowego. W przypadku decyzji o przerwaniu dokonywania ratingu kredytowego ujawniane informacje obejmują pełne uzasadnienie takiej decyzji.

Akapit pierwszy stosuje się również do ratingów kredytowych rozpowszechnianych w drodze subskrypcji.

2. Agencje ratingowe zapewniają, aby ratingi kredytowe były prezentowane i przetwarzane zgodnie z wymogami określonymi w sekcji D załącznika I.

3. Przy wystawianiu ratingów kredytowych dla strukturyzowanych instrumentów finansowych agencja ratingowa zapewnia wyraźne odróżnianie kategorii ratingu przypisywanych strukturyzowanym instrumentom finansowym, przy pomocy dodatkowego symbolu odróżniającego je od kategorii ratingu stosowanych w odniesieniu do wszelkich innych podmiotów, instrumentów finansowych lub zobowiązań finansowych.

4. Agencja ratingowa ujawnia swoją politykę i procedury dotyczące niezamówionych ratingów kredytowych.

5. Przy wystawianiu niezamówionego ratingu kredytowego agencja ratingowa wyraźnie zaznacza w ratingu kredytowym, czy oceniany podmiot lub powiązana strona trzecia uczestniczyli w procesie ratingu kredytowego oraz czy agencja ratingowa miała dostęp do ksiąg i innych istotnych dokumentów wewnętrznych ocenianego podmiotu lub powiązanej strony trzeciej.

Niezamówione ratingi kredytowe są oznaczane jako takie.

6. Agencja ratingowa nie wykorzystuje nazwy żadnego właściwego organu w sposób, który by wskazywał lub sugerował zatwierdzenie lub zaakceptowanie przez ten organ ratingów kredytowych lub jakiegokolwiek działalności w zakresie ratingu kredytowego prowadzonych przez tę agencję ratingową.

Artykuł 11

Ogólne i okresowe ujawnianie informacji

1. Agencja ratingowa ujawnia w pełni i publicznie oraz niezwłocznie aktualizuje informacje dotyczące elementów określonych w części I sekcji E załącznika I.

2. Agencja ratingowa udostępnia w centralnym repozytorium utworzonym przez CESR informacje na temat jej historycznych wyników, w tym częstotliwość zmian ratingów, oraz informacje o ratingach kredytowych wydanych w przeszłości i o wprowadzonych w nich zmianach. Agencja ratingowa dostarcza do tego repozytorium informacje w standardowym formacie określonym

przez CESR. CESR udostępnia publicznie te informacje i corocznie publikuje podsumowanie informacji na temat głównych odnotowanych zmian sytuacji.

3. Agencja ratingowa corocznie przedstawia właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i CESR informacje dotyczące elementów określonych w części II pkt 2 sekcji E załącznika I. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego ujawnia te informacje członkom odpowiedniego kolegium.

Artykuł 12

Sprawozdanie w sprawie przejrzystości

Agencja ratingowa publikuje corocznie sprawozdanie w sprawie przejrzystości, które zawiera informacje dotyczące elementów określonych w części III sekcji E załącznika I. Agencja ratingowa publikuje roczne sprawozdanie w sprawie przejrzystości najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od zakończenia każdego roku obrotowego i zapewnia jego dostępność na stronie internetowej agencji przez co najmniej pięć lat.

Artykuł 13

Opłaty za publiczne ujawnienie informacji

Agencja ratingowa nie pobiera opłaty za informacje udostępnione zgodnie z art. 8–12.

TYTUŁ III

NADZÓR NAD DZIAŁALNOŚCIĄ W ZAKRESIE RATINGU KREDYTOWEGO

ROZDZIAŁ I

Procedura rejestracji

Artykuł 14

Wymogi dotyczące rejestracji

1. Agencja ratingowa występuje z wnioskiem o rejestrację do celów art. 2 ust. 1, pod warunkiem że jest osobą prawną z siedzibą we Wspólnocie.

2. Rejestracja staje się skuteczna na terytorium całej Wspólnoty z chwilą, gdy decyzja w sprawie rejestracji wydana przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, o której mowa w art. 16 ust. 7 lub art. 17 ust. 7, staje się skuteczna na mocy stosownego prawa krajowego.

3. Zarejestrowana agencja ratingowa spełnia w każdym czasie warunki pierwszej rejestracji.

Agencje ratingowe bez zbędnej zwłoki zgłaszają CESR, właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i koordynatorowi wszelkie istotne zmiany w warunkach pierwszej rejestracji, w tym wszelkie otwarcie i zamknięcie oddziału we Wspólnocie.

4. Bez uszczerbku dla art. 16 lub 17 właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego rejestruje agencję ratingową, jeśli po rozpatrzeniu wniosku stwierdzi, że agencja ratingowa spełnia warunki wystawiania ratingów kredytowych określone w niniejszym rozporządzeniu, z uwzględnieniem przepisów art. 4 i 6.

5. Właściwe organy nie nakładają dodatkowych wymogów dotyczących rejestracji, które nie są przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 15

Wniosek o rejestrację

1. Agencja ratingowa składa wniosek o rejestrację do CESR. Wniosek zawiera informacje dotyczące elementów określonych w załączniku II.

2. Jeżeli wniosek o rejestrację składa grupa agencji ratingowych członkowie grupy upoważniają jednego z członków grupy do złożenia wszystkich wniosków do CESR w imieniu grupy. Upoważniona agencja ratingowa dostarcza informacji dotyczących elementów określonych w załączniku II w odniesieniu do każdego członka grupy.

3. Agencja ratingowa składa wniosek w języku wymaganym zgodnie z prawem jej macierzystego państwa członkowskiego, a także w języku zwyczajowo stosowanym w dziedzinie finansów międzynarodowych.

Wniosek o rejestrację otrzymany od CESR przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego uznaje się za wniosek złożony przez agencję ratingową.

4. W ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku CESR przekazuje kopie wniosku właściwym organom wszystkich państw członkowskich.

W ciągu dziesięciu dni roboczych od otrzymania wniosku CESR udziela właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego porady w sprawie kompletności wniosku.

5. W ciągu 25 dni roboczych od otrzymania wniosku o rejestrację właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego oraz członkowie odpowiedniego kolegium oceniają, czy wniosek jest kompletny, z uwzględnieniem porady CESR, o której mowa w ust. 4. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego określa termin, w którym agencja ratingowa ma przedłożyć temu organowi i CESR dodatkowe informacje, i powiadamia o tym członków kolegium i CESR.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia o tym odpowiednio agencję ratingową, członków kolegium i CESR.

6. W ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania dodatkowych informacji, o których mowa w ust. 5, CESR przekazuje je właściwym organom innym niż właściwe organy macierzystych państw członkowskich.

Artykuł 16

Rozpatrzenie wniosku o rejestrację agencji ratingowej przez właściwe organy

1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego i właściwe organy będące członkami odpowiedniego kolegium w terminie 60 dni roboczych od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 15 ust. 5 akapit drugi:

- a) wspólnie rozpatrują wniosek o rejestrację; oraz
- b) dokładają wszelkich uzasadnionych starań, aby osiągnąć porozumienie w sprawie rejestracji agencji ratingowej lub odmowy takiej rejestracji w oparciu o zgodność agencji ratingowej z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Koordynator może przedłużyć okres rozpatrywania wniosków o 30 dni roboczych, zwłaszcza jeśli agencja ratingowa:

- a) zamierza zatwierdzać ratingi kredytowe zgodnie z art. 4 ust. 3;
- b) zamierza stosować outsourcing; lub
- c) zwraca się z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku spełniania wymogów zgodnie z art. 6 ust. 3.

3. Koordynator koordynuje rozpatrywanie wniosku złożonego przez agencję ratingową i zapewnia dostarczenie wszystkim członkom odpowiedniego kolegium wszystkich informacji niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.

4. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego opracowuje w pełni uzasadniony projekt decyzji w oparciu o porozumienie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), i przedkłada go koordynatorowi.

W przypadku braku porozumienia między członkami odpowiedniego kolegium właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przygotowuje w pełni uzasadniony projekt decyzji odmownej w oparciu o pisemne opinie członków kolegium, którzy sprzeciwiają się rejestracji, oraz składa go koordynatorowi. Członkowie kolegium, którzy uważają, że należy zezwolić na rejestrację, przygotowują i składają koordynatorowi szczegółowe wyjaśnienie charakteru i podstaw swoich opinii.

5. W terminie 60 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 15 ust. 5 akapit drugi, a w każdym razie w ciągu 90 dni roboczych, jeżeli zastosowanie ma ust. 2, koordynator przekazuje CESR w pełni uzasadniony projekt decyzji w sprawie rejestracji lub odmowy rejestracji wraz z wyjaśnieniem, o którym mowa w ust. 4 akapit drugi.

6. W terminie 20 dni roboczych od otrzymania projektu decyzji, o którym mowa w ust. 5, CESR przedstawia członkom odpowiedniego kolegium swoją poradę na temat spełniania przez agencję ratingową wymogów dotyczących rejestracji. Po otrzymaniu porady CESR członkowie kolegium ponownie rozpatrują projekt decyzji.

7. Właściwe organy macierzystych państw członkowskich podejmują w pełni uzasadnioną decyzję o rejestracji lub odmowie rejestracji w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania porady CESR. Jeżeli właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego

podejmie decyzję odmienną od porady CESR, przedstawia jej pełne uzasadnienie. W przypadku braku porady CESR właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego podejmuje decyzję w ciągu 30 dni roboczych od dnia przekazania CESR projektu decyzji zgodnie z ust. 5.

W przypadku utrzymującego się braku porozumienia wśród członków odpowiedniego kolegium właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego podejmuje w pełni uzasadnioną decyzję w sprawie odmowy rejestracji, w której wskazuje właściwe organy mające odmienne zdanie i zamieszcza opis ich opinii.

Artykuł 17

Rozpatrzenie wniosku o rejestrację grupy agencji ratingowych przez właściwy organ

1. Koordynator i właściwe organy będące członkami odpowiedniego kolegium w terminie 60 dni roboczych od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 15 ust. 5 akapit drugi:

- a) wspólnie rozpatrują wnioski o rejestrację; oraz
- b) dokładają wszelkich uzasadnionych starań, aby osiągnąć porozumienie w sprawie rejestracji członków grupy agencji ratingowych lub odmowy takiej rejestracji w oparciu o spełnianie przez te agencje ratingowe warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Koordynator może przedłużyć okres rozpatrywania wniosku o 30 dni roboczych, w szczególności jeśli którakolwiek z agencji ratingowych w grupie:

- a) zamierza zatwierdzać ratingi kredytowe zgodnie z art. 4 ust. 3;
- b) zamierza stosować outsourcing; lub
- c) zwraca się z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku spełniania wymogów zgodnie z art. 6 ust. 3.

3. Koordynator koordynuje rozpatrywanie wniosków złożonych przez grupę agencji ratingowych i zapewnia dostarczenie wszystkim członkom odpowiedniego kolegium wszystkich informacji potrzebnych do rozpatrzenia wniosków.

4. Właściwe organy macierzystych państw członkowskich przygotowują w pełni uzasadnione projekty decyzji w odniesieniu do poszczególnych agencji ratingowych należących do grupy, będące wynikiem porozumienia, o którym mowa w ust. 1 lit. b), i składają je koordynatorowi.

W przypadku braku porozumienia między członkami odpowiedniego kolegium właściwe organy macierzystych państw członkowskich przygotowują w pełni uzasadnione projekty decyzji odmownych w oparciu o pisemne opinie członków kolegium, którzy sprzeciwiają się rejestracji, i składają je koordynatorowi. Członkowie kolegium, którzy uważają, że należy zezwolić na rejestrację, przygotowują i składają koordynatorowi szczegółowe wyjaśnienie ich opinii.

5. W terminie 60 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 15 ust. 5 akapit drugi, a w każdym razie w ciągu 90

dni roboczych od tego momentu, jeżeli zastosowanie ma ust. 2, koordynator przekazuje CESR w pełni uzasadnione poszczególne projekty decyzji w sprawie rejestracji lub odmowy rejestracji wraz ze szczegółowymi wyjaśnieniami, o których mowa w ust. 4 akapit drugi.

6. W terminie 20 dni roboczych od otrzymania projektu decyzji, o którym mowa w ust. 5, CESR przedstawia członkom odpowiedniego kolegium swoją opinię na temat spełniania przez agencje ratingowe grupy wymogów dotyczących rejestracji. Po otrzymaniu opinii CESR członkowie kolegium ponownie rozpatrują projekt decyzji.

7. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego podejmuje w pełni uzasadnioną decyzję w sprawie rejestracji lub odmowy rejestracji w terminie 15 dni roboczych od otrzymania opinii CESR. Jeżeli właściwe organy macierzystych państw członkowskich podejmą decyzje odmienne od opinii CESR, przedstawiają ich pełne uzasadnienie. W przypadku braku opinii CESR właściwe organy macierzystych państw członkowskich podejmują decyzje w terminie 30 dni roboczych od dnia przekazania CESR projektu decyzji zgodnie z ust. 5.

W przypadku utrzymującego się wśród członków odpowiedniego kolegium braku porozumienia co do rejestracji danej agencji ratingowej właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego takiej agencji ratingowej podejmuje w pełni uzasadnione decyzje w sprawie odmowy rejestracji, w których wskazuje właściwe organy mające odmienne zdanie, i zamieszcza opis ich opinii.

Artykuł 18

Powiadomienie dotyczące decyzji w sprawie rejestracji, decyzji w sprawie odmowy rejestracji lub wycofania rejestracji agencji ratingowej

1. W terminie pięciu dni roboczych od podjęcia decyzji zgodnie z art. 16 lub 17 właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia zainteresowaną agencję ratingową, czy została zarejestrowana. Jeśli właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego odmawia rejestracji agencji ratingowej, podaje zainteresowanej agencji ratingowej wszelkie powody odmowy w decyzji w sprawie odmowy rejestracji.

2. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia Komisję Europejską, CESR i pozostałe właściwe organy o każdej decyzji podjętej zgodnie z art. 16, 17 lub 20.

3. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i na swojej stronie internetowej wykaz wszystkich agencji ratingowych zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie 30 dni od daty powiadomienia, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 19

Oплата rejestracyjna i nadzorcza

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może pobrać od agencji ratingowej opłaty rejestracyjne lub nadzorcze. Opłaty rejestracyjne lub nadzorcze są proporcjonalne do kosztów poniesionych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego.

Artykuł 20

Wycofanie rejestracji

1. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wycofuje rejestrację agencji ratingowej, jeśli agencja ratingowa:

- a) wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie przedstawiła żadnych ratingów kredytowych za poprzednie sześć miesięcy;
- b) uzyskała rejestrację, dopuszczając się poświadczenia nieprawdy lub w inny niezgodny z prawem sposób;
- c) przestała spełniać warunki, na podstawie których została zarejestrowana; lub
- d) poważnie lub wielokrotnie naruszyła przepisy niniejszego rozporządzenia regulujące warunki funkcjonowania agencji ratingowych.

2. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego stwierdzą, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, powiadamiają koordynatora i ściśle współpracują z członkami odpowiedniego kolegium w celu podjęcia decyzji w sprawie wycofania rejestracji agencji ratingowej.

Członkowie kolegium dokonują wspólnej oceny i dokładają wszelkich uzasadnionych starań, aby osiągnąć porozumienie co do tego, czy istnieje konieczność wycofania rejestracji agencji ratingowej.

W przypadku braku porozumienia właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, na wniosek dowolnego z członków kolegium lub z własnej inicjatywy, występuje o poradę do CESR. CESR udziela swojej porady w terminie 15 dni roboczych od otrzymania takiego wniosku.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego podejmuje odrębną decyzję w sprawie wycofania rejestracji na podstawie porozumienia osiągniętego na forum kolegium.

W przypadku braku porozumienia między członkami kolegium w terminie 30 dni roboczych od powiadomienia o sprawie koordynatora zgodnie z akapitem pierwszym, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może podjąć odrębną decyzję w sprawie wycofania rejestracji. Każde odstępstwo przy tej decyzji od opinii wyrażonych przez innych członków kolegium i, w stosownych przypadkach, porady udzielonej przez CESR, wymaga pełnego uzasadnienia.

3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wykorzystywane są ratingi kredytowe wystawiane przez zainteresowaną agencję ratingową, stwierdzi, że jeden z warunków, o którym mowa w ust. 1, został spełniony, może zwrócić się do odpowiedniego kolegium o zbadanie, czy zostały spełnione warunki wycofania rejestracji. W przypadku gdy właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego postanawia nie wycofywać rejestracji zainteresowanej agencji ratingowej, organ ten w pełni uzasadnia swoją decyzję.

4. Decyzja w sprawie wycofania rejestracji staje się bezzwłocznie skuteczna na terytorium całej Wspólnoty, z zastrzeżeniem okresu przejściowego, w celu wykorzystania ratingu kredytowego, o którym mowa w art. 24 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

CESR i właściwe organy

Artykuł 21

Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Papierami Wartościowymi

1. CESR doradza właściwym organom w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu. Właściwe organy uwzględniają jego porady przed podjęciem wszelkich ostatecznych decyzji na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Do dnia 7 czerwca 2010 r. CESR wydaje wytyczne dotyczące:

- a) procesu rejestracji i ustaleń dotyczących koordynacji działań właściwych organów i CESR, w tym w zakresie informacji określonych w załączniku II oraz języków obowiązujących we wnioskach składanych do CESR;
- b) operacyjnego funkcjonowania kolegium, w tym dotyczące zasad określania członkostwa w tych kolegiach, stosowania kryteriów wyboru koordynatora, o których mowa w art. 29 ust. 5 lit. a)–d), pisemnych ustaleń dotyczących funkcjonowania kolegiów oraz ustaleń dotyczących koordynacji między kolegiami;
- c) stosowania systemu zatwierdzającego na mocy art. 4 ust. 3 przez właściwe organy; oraz
- d) wspólnych standardów prezentacji informacji, w tym struktury, formatu, metody i okresu sprawozdawczości ujawnianych przez agencje ratingowe zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częścią II pkt 1 sekcja E załącznika I.

3. Do dnia 7 września 2010 r. CESR wydaje wytyczne dotyczące:

- a) praktyk i działań, które mają być na mocy niniejszego rozporządzenia prowadzone przez właściwe organy w zakresie egzekwowania przepisów;
- b) wspólnych standardów oceny zgodności metodyki dotyczącej ratingu kredytowego z wymogami określonymi w art. 8 ust. 3;
- c) rodzajów środków, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. d), mających zapewnić dalsze przestrzeganie wymogów prawnych przez agencje ratingowe; oraz
- d) informacji, których agencja ratingowa musi udzielić we wniosku o certyfikację i na potrzeby dokonania oceny ich znaczenia systemowego dla stabilności finansowej lub integralności rynków finansowych, o których mowa w art. 5.

4. CESR publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia co roku, a po raz pierwszy do dnia 7 grudnia 2010 r. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę realizacji postanowień załącznika I przez agencje ratingowe zarejestrowane na mocy niniejszego rozporządzenia.

5. CESR współpracuje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego ustanowionym decyzją Komisji 2009/78/WE ⁽¹⁾ oraz Komitetem Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowionym decyzją Komisji 2009/79/WE ⁽²⁾ oraz konsultuje się z tymi komitetami przed opublikowaniem wytycznych, o których mowa w ust. 2 i 3.

Artykuł 22

Właściwe organy

1. Do dnia 7 czerwca 2010 r. każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy dysponują odpowiednią liczbą pracowników posiadających fachową wiedzę i uprawnienia, umożliwiające stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Uprawnienia właściwych organów

1. Podczas wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia właściwe organy ani żadne inne organy publiczne państwa członkowskiego nie mogą ingerować w treść ratingów kredytowych lub w metody.

2. W celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia właściwe organy posiadają, zgodnie z prawem krajowym, wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania swoich funkcji. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia:

- a) bezpośrednio;
  - b) we współpracy z innymi organami; lub
  - c) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.
3. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia właściwe organy, zgodnie z prawem krajowym, posiadają uprawnienia, w celu wykorzystania ich w ramach działalności nadzorczej, do:
- a) uzyskania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie i otrzymywania lub pobierania ich kopii;
  - b) żądania informacji od dowolnej osoby i w razie konieczności wezwania i przesłuchania danej osoby w celu uzyskania informacji;
  - c) przeprowadzania zapowiedzianych lub niezapowiedzianych kontroli na miejscu; oraz
  - d) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.

Właściwe organy mogą wykorzystywać uprawnienia, o których mowa w akapicie pierwszym, wyłącznie w odniesieniu do agencji ratingowych, osób prowadzących działalność w zakresie ratingu kredytowego, ocenianych podmiotów i powiązanych z nimi stron trzecich, stronom trzecich, którym agencje ratingowe zleciły niektóre funkcje lub czynności na zasadzie outsourcingu, oraz osób

⁽¹⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2009, s. 28.

w inny sposób powiązanych z agencjami ratingowymi lub wykonywaniem działalności w zakresie ratingu kredytowego.

Artykuł 24

Środki nadzorcze stosowane przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego

1. W przypadku gdy właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego stwierdził, że zarejestrowana agencja ratingowa narusza obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, może on przyjąć następujące środki:

- a) wycofanie rejestracji tej agencji ratingowej zgodnie z art. 20;
- b) nałożenie tymczasowego zakazu wystawiania ratingów kredytowych, obowiązującego w całej Wspólnocie w stosunku do tej agencji ratingowej;
- c) zawieszenie wykorzystywania ratingów kredytowych wystawionych przez tę agencję ratingową do celów regulacyjnych ze skutkiem na terytorium całej Wspólnoty;
- d) przyjęcie odpowiednich środków mających na celu zagwarantowanie dalszego spełniania wymogów prawnych przez agencje ratingowe;
- e) wydanie publicznych ogłoszeń;
- f) przekazanie spraw odpowiednim krajowym organom w celu wszczęcia postępowania karnego.

2. Ratingi kredytowe mogą być w dalszym ciągu wykorzystywane do celów regulacyjnych po zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1 lit. a) i c), w okresie nieprzekraczającym:

- a) dziesięciu dni roboczych, jeżeli istnieją ratingi kredytowe tego samego instrumentu finansowego lub podmiotu wystawione przez inne agencje ratingowe zarejestrowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia; lub
- b) trzech miesięcy, jeżeli nie istnieją ratingi kredytowe tego samego instrumentu finansowego lub podmiotu wystawione przez inne agencje ratingowe zarejestrowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

W wyjątkowych okolicznościach związanych z ewentualnym zakłóceniem rynku lub ze stabilnością finansową właściwe organy mogą przedłużyć okres, o którym mowa w lit. b), o trzy miesiące.

3. Przed przyjęciem jakichkolwiek środków, o których mowa w ust. 1, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia koordynatora i zasięga konsultacji członków odpowiedniego kolegium. Członkowie kolegium dokładają wszelkich uzasadnionych starań, niewykraczających poza ich kompetencje, aby osiągnąć porozumienie w sprawie konieczności przyjęcia jakichkolwiek środków, o których mowa w ust. 1.

W przypadku braku porozumienia między członkami kolegium właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego występuje, na wniosek dowolnego członka kolegium lub z własnej inicjatywy, o poradę CESR. CESR udziela porady w terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania takiego wniosku.

W przypadku braku porozumienia między członkami kolegium, czy przyjąć jakiegokolwiek środki, o których mowa w ust. 1, w terminie 15 dni roboczych po powiadomieniu o sprawie koordynatora zgodnie z akapitem pierwszym właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może podjąć decyzję. Każde odstępstwo przy tej decyzji od opinii wyrażonych przez innych członków kolegium i, w stosownych przypadkach, porady udzielonej przez CESR wymaga pełnego uzasadnienia. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego powiadamia bez zbędnej zwłoki koordynatora i CESR o swojej decyzji.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 20.

Artykuł 25

Środki nadzorcze stosowane przez właściwe organy inne niż właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego

1. W przypadku gdy właściwy organ danego państwa członkowskiego stwierdził, że zarejestrowana agencja ratingowa, której ratingi są wykorzystywane na jego terytorium, narusza obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, może przedsięwziąć następujące środki:

- a) przyjąć środki nadzorcze, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. e) i f);
- b) przyjąć środki, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. d), w obrębie swojej jurysdykcji; przyjmując jeden z tych środków, właściwy organ należycie uwzględni środki już przyjęte lub planowane przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego;
- c) nałożyć zawieszenie wykorzystywania ratingów kredytowych agencji ratingowej do celów regulacyjnych przez instytucje, o których mowa w art. 4 ust. 1, których siedziba znajduje się w obrębie jego jurysdykcji zgodnie z art. 24 ust. 2;
- d) zwrócić się do odpowiedniego kolegium o zbadanie, czy środki, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. b), c) lub d), są konieczne.

2. Przed przyjęciem środków, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), właściwy organ powiadamia koordynatora i zasięga konsultacji członków odpowiedniego kolegium. Członkowie kolegium dokładają wszelkich uzasadnionych starań, aby osiągnąć porozumienie w sprawie konieczności przyjęcia jakichkolwiek środków, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). W przypadku braku porozumienia koordynator występuje, na wniosek dowolnego członka kolegium lub z własnej inicjatywy, o poradę do CESR. CESR udziela porady w terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania takiego wniosku.

3. W przypadku braku porozumienia między członkami odpowiedniego kolegium w terminie 15 dni roboczych od powiadomienia o sprawie koordynatora zgodnie z ust. 2, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może podjąć decyzję. Każde odstępstwo przy tej decyzji od opinii wyrażonych przez innych członków kolegium i, w stosownych przypadkach, porady udzielonej przez CESR, wymaga pełnego uzasadnienia. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki powiadamia koordynatora i CESR o swojej decyzji.

4. Niniejszy artykuł ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 20.

ROZDZIAŁ III

Współpraca między właściwymi organami

Artykuł 26

Zobowiązanie do podejmowania współpracy

1. Właściwe organy współpracują ze sobą, gdy jest to konieczne do celów niniejszego rozporządzenia, w tym w przypadkach, w których postępowanie podlegające dochodzeniu nie stanowi naruszenia jakichkolwiek przepisów ustawodawczych lub regulacyjnych obowiązujących w zainteresowanym państwie członkowskim.

2. Właściwe organy ściśle współpracują również z właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad instytucjami, o których mowa w art. 4 ust. 1.

Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe organy bez zbędnej zwłoki wymieniają między sobą informacje wymagane do celów wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy mogą przekazywać właściwym organom odpowiedzialnym za nadzór nad instytucjami, o których mowa w art. 4 ust. 1, bankom centralnym, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych i Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w ramach ich uprawnień jako władz monetarnych, oraz, w stosownych przypadkach, innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych i rozliczeniowych, informacji poufnych przeznaczonych do wykonania ich zadań. Podobnie tym organom lub podmiotom nie uniemożliwia się przekazywania właściwym organom informacji, których mogą one potrzebować w celu wykonywania ich obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 28

Współpraca w przypadku wniosku odnoszącego się do kontroli na miejscu lub dochodzenia

1. Właściwy organ jednego państwa członkowskiego może zwrócić się do właściwego organu innego państwa członkowskiego o pomoc w zakresie kontroli na miejscu lub dochodzenia.

Właściwy organ informuje CESR o wszelkich wnioskach, o których mowa w akapicie pierwszym. W przypadku dochodzenia lub kontroli o zasięgu transgranicznym właściwy organ może zwrócić się do CESR o przejęcie koordynacji nad tym dochodzeniem lub kontrolą.

2. Jeśli właściwy organ otrzyma ze strony właściwego organu innego państwa członkowskiego wniosek o przeprowadzenie kontroli na miejscu lub dochodzenia, podejmuje którąkolwiek z następujących czynności:

- a) przeprowadza kontrolę na miejscu lub dochodzenie samodzielnie;
- b) zezwala na udział właściwego organu, który złożył wniosek w kontroli na miejscu lub dochodzeniu;

- c) zezwala na samodzielne przeprowadzenie kontroli na miejscu lub dochodzenia przez właściwy organowi, który złożył wniosek;
- d) wyznacza audytorów lub ekspertów do przeprowadzenia kontroli na miejscu lub dochodzenia;
- e) dzieli się realizacją konkretnych zadań w ramach działań nadzorczych z innymi właściwymi organami.

Artykuł 29

Kolegium właściwych organów

1. W terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania wniosku o rejestrację, zgodnie z art. 15, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub – w przypadku grupy agencji ratingowych – właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego agencji ratingowej upoważnionej na mocy art. 15 ust. 2 ustanawia kolegium właściwych organów w celu ułatwienia wykonania działań, o których mowa w art. 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 i 28.

2. W skład kolegium wchodzi właściwe organy macierzystych państw członkowskich i właściwe organy, o których mowa w ust. 3, w przypadku agencji ratingowej lub właściwe organy macierzystych państw członkowskich i właściwe organy, o których mowa w ust. 3, w przypadku grupy agencji ratingowych.

3. Właściwy organ, inny niż właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, może w dowolnej chwili podjąć decyzję o staniu się członkiem kolegium, pod warunkiem że:

- a) oddział, który jest częścią agencji ratingowej lub jednego z przedsiębiorstw w grupie agencji ratingowych, ma siedzibę w obrębie jego jurysdykcji; lub
- b) wykorzystanie ratingów kredytowych, wystawianych przez zainteresowaną agencję ratingową lub zainteresowaną grupę agencji ratingowych, do celów regulacyjnych jest powszechne albo wywiera lub prawdopodobnie będzie wywierać istotny wpływ w obrębie jego jurysdykcji.

4. Właściwe organy inne niż członkowie kolegium, o których mowa w ust. 3, w obrębie których jurysdykcji wykorzystywane są ratingi kredytowe wystawiane przez zainteresowaną agencję ratingową lub zainteresowaną grupę agencji ratingowych, mogą uczestniczyć w posiedzeniu kolegium lub w prowadzonych przez nie czynnościach.

5. W terminie 15 dni roboczych po ustanowieniu kolegium jego członkowie wybierają koordynatora, zasięgając, w przypadku braku porozumienia, konsultacji CESR. W tym celu należy uwzględnić przynajmniej następujące kryteria:

- a) relację między właściwym organem a agencją ratingową lub grupą agencji ratingowych;
- b) zakres, w jakim ratingi kredytowe będą wykorzystywane do celów regulacyjnych na danym terytorium lub terytoriach;
- c) miejsce we Wspólnocie, w którym agencja ratingowa lub grupa agencji ratingowych wykonuje lub planuje wykonywać najistotniejszą część działalności w zakresie ratingu kredytowego; oraz

- d) dogodność pod względem administracyjnym, optymalizację obciążeń oraz odpowiednie rozłożenie nakładu pracy.

Członkowie kolegium weryfikują wybór koordynatora co najmniej raz na pięć lat, aby upewnić się, że wybrany koordynator jest nadal najbardziej odpowiedni w świetle kryteriów, o których mowa w akapicie pierwszym.

6. Koordynator przewodniczy posiedzeniom kolegium, koordynuje jego działania i zapewnia skuteczną wymianę informacji między jego członkami.

7. Aby zapewnić ścisłą współpracę między właściwymi organami w ramach kolegium, w terminie dziesięciu dni roboczych od jego wyboru koordynator opracowuje pisemne ustalenia dotyczące koordynacji w ramach kolegium dotyczące następujących kwestii:

- a) informacje podlegające wymianie między właściwymi organami;
- b) proces decyzyjny między właściwymi organami, bez uszczerbku dla art. 16, 17 i 20;
- c) przypadki wymagające wzajemnego konsultowania się właściwych organów;
- d) przypadki, w których właściwe organy stosują mechanizm mediacji, o którym mowa w art. 31; oraz
- e) przypadki, w których właściwe organy przekazują zadania związane z nadzorem zgodnie z art. 30.

8. W przypadku braku porozumienia w sprawie pisemnych ustaleń dotyczących koordynacji zgodnie z ust. 7 każdy z członków kolegium może przekazać sprawę CESR. Przed uzgodnieniem tekstu końcowego koordynator należyście uwzględni wydaną przez CESR poradę dotyczącą pisemnych ustaleń dotyczących koordynacji. Pisemne ustalenia określone są w jednym dokumencie, zawierającym w pełni uzasadnione wyjaśnienie wszelkich istotnych odstępstw od porady wydanej przez CESR. Koordynator przekazuje ten dokument członkom kolegium i CESR.

Artykuł 30

Przekazywanie zadań między właściwymi organami

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może przekazać którekolwiek ze swoich zadań właściwemu organowi innego państwa członkowskiego pod warunkiem zawarcia umowy z tym organem. Przekazywanie zadań nie ma wpływu na zakres odpowiedzialności wyznaczonego właściwego organu.

Artykuł 31

Mediacja

1. CESR ustanawia mechanizm mediacji, którego celem jest pomoc w opracowaniu wspólnego stanowiska zainteresowanych właściwych organów.
2. W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami w sprawie oceny lub działania na podstawie niniejszego

rozporządzenia, kierują oni sprawę do CESR w celu przeprowadzenia mediacji. Właściwe zainteresowane organy należyście uwzględniają poradę CESR oraz przedstawiają pełne uzasadnienie w przypadku podjęcia odmiennej decyzji.

Artykuł 32

Tajemnica zawodowa

1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla CESR, dla danego właściwego organu lub dla każdego organu lub osoby, którym ten właściwy organ przekazał zadania, włącznie z zatrudnionymi przez właściwy organ audytorami i rzeczoznawcami. Informacje objęte tajemnicą zawodową nie mogą być ujawniane innej osobie lub organowi, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.

2. Wszystkie informacje wymieniane między CESR a właściwymi organami oraz pomiędzy poszczególnymi właściwymi organami na podstawie niniejszego rozporządzenia uznaje się za poufne, chyba że w momencie ich przekazania CESR lub właściwy zainteresowany organ oświadczy, iż informacje te mogą być ujawnione lub ich ujawnienie jest konieczne na potrzeby prowadzenia postępowania sądowego.

Artykuł 33

Ujawnienie informacji otrzymanych od innego państwa członkowskiego

Właściwy organ danego państwa członkowskiego może ujawnić informacje otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy uzyskał wyraźną zgodę właściwego organu, który przekazał mu informacje oraz, w stosownych wypadkach, informacje są ujawniane wyłącznie do celów, na które ten właściwy organ wyraził zgodę, lub gdy takie ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.

ROZDZIAŁ IV

Współpraca z państwami trzecimi

Artykuł 34

Umowa o wymianie informacji

Właściwe organy mogą zawierać umowy o wymianie informacji z właściwymi organami państw trzecich wyłącznie wtedy, gdy ujawniane informacje są objęte gwarancjami zachowania tajemnicy zawodowej co najmniej równoważnymi, z gwarancjami określonymi w art. 32.

Celem takiej wymiany informacji jest wykonanie zadań tych właściwych organów.

W odniesieniu do przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego państwa członkowskie stosują dyrektywę 95/46/WE.

Artykuł 35

Ujawnianie informacji otrzymanych od państw trzecich

Właściwy organ danego państwa członkowskiego może ujawnić informacje otrzymane od właściwych organów państw trzecich

wyłącznie wtedy, gdy uzyskał wyraźną zgodę właściwego organu, który przekazał informacje, oraz, w stosownych przypadkach, gdy informacje są ujawniane wyłącznie do celów, na które ten właściwy organ wyraził zgodę lub gdy takie ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.

TYTUŁ IV

SANKCJE, PROCEDURA KOMITETOWA, SPRAWOZDAWCZOŚĆ ORAZ PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Sankcje, procedura komitetowa i sprawozdawczość

Artykuł 36

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ podawał do publicznej wiadomości każdą sankcję, jaka została nałożona za naruszenie niniejszego rozporządzenia, chyba że takie ujawnienie mogłoby poważnie zagrozić rynkom finansowym lub wyrazić nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom.

Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o przepisach wymienionych w akapicie pierwszym najpóźniej do dnia 7 grudnia 2010 r. Zawiadamiają one niezwłocznie Komisję o wszelkich dalszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

Artykuł 37

Zmiany w załącznikach

Komisja może wprowadzać zmiany w załącznikach w celu uwzględnienia zmian sytuacji, w tym sytuacji na szczeblu międzynarodowym, na rynkach finansowych, szczególnie w zakresie nowych instrumentów finansowych oraz w związku z konwergencją praktyk nadzoru.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

Artykuł 38

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE⁽¹⁾.

(¹) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Artykuł 39

Sprawozdania

1. Do dnia 7 grudnia 2012 r. Komisja przeprowadza ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym ocenę zaufania do ratingów kredytowych we Wspólnocie, wpływ na poziom koncentracji na rynku ratingów kredytowych, analizę kosztów i korzyści niniejszego rozporządzenia oraz odpowiedniego charakteru wynagrodzenia wypłacanego agencji ratingowej przez oceniany podmiot (model wystawca płaci) oraz przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Do dnia 7 grudnia 2010 r. na podstawie rozmów z właściwymi organami Komisja dokonuje oceny stosowania tytułu III niniejszego rozporządzenia, a w szczególności współpracy właściwych organów, statusu prawnego CESR i praktyk nadzorczych. Komisja przedstawia z tego sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do którego załącza, w stosownych przypadkach, propozycje przeglądu tego tytułu.

Sprawozdanie zawiera odesłanie do wniosku Komisji z dnia 12 listopada 2008 r. dotyczącego rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych i do sprawozdania Komisji Gospodarczej i Monetarniej Parlamentu Europejskiego z dnia 23 marca 2009 r. w sprawie tej propozycji.

3. Do dnia 7 grudnia 2010 r. w świetle rozwoju sytuacji w zakresie ram regulacyjnych i nadzorczych dla agencji ratingowych w państwach trzecich Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące skutków tego rozwoju sytuacji i przepisów przejściowych, o których mowa w art. 40, w zakresie stabilności rynków finansowych we Wspólnocie.

ROZDZIAŁ II

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 40

Przepis przejściowy

Agencje ratingowe prowadzące działalność na terytorium Wspólnoty przed dniem 7 czerwca 2010 r. (istniejące agencje ratingowe), które zamierzają złożyć wniosek o rejestrację na mocy niniejszego rozporządzenia, są zobowiązane do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu uzyskania zgodności z jego przepisami do dnia 7 września 2010 r.

Agencje ratingowe składają wniosek o rejestrację nie wcześniej niż 7 czerwca 2010 r. Istniejące agencje ratingowe składają wnioski o rejestrację do dnia 7 września 2010 r.

Istniejące agencje ratingowe, mogą w dalszym ciągu wystawiać ratingi kredytowe, które mogą być wykorzystywane do celów regulacyjnych przez instytucje finansowe, o których mowa w art. 4 ust. 1, chyba że odmówiono rejestracji. W przypadku odmowy rejestracji zastosowanie ma art. 24 ust. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

Artykuł 41
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie. Jednakże:

- art. 4 ust. 1, stosuje się od dnia 7 grudnia 2010 r., oraz
- art. 4 ust. 3 lit. f), g) i h), stosuje się od dnia 7 czerwca 2011 r.

ZAŁĄCZNIK I

NIEZALEŻNOŚĆ I UNIKANIE KONFLIKTÓW INTERESÓW

Sekcja A

Wymagania organizacyjne

1. Agencja ratingowa posiada zarząd lub radę nadzorczą. Jej wyższa kadra kierownicza zapewnia:
  - a) niezależność działalności w zakresie ratingu kredytowego, w tym niezależność od wszelkich wpływów i ograniczeń politycznych i gospodarczych;
  - b) właściwe wskazywanie i ujawnianie konfliktów interesów oraz zarządzanie nimi;
  - c) spełnianie przez agencję ratingową pozostałych wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Agencja ratingowa zorganizowana jest w sposób gwarantujący, że jej interesy gospodarcze nie mają wpływu na niezależność ani dokładność działalności w zakresie ratingu kredytowego.

Wyższa kadra kierownicza agencji ratingowej charakteryzuje się dobrą reputacją i wystarczającymi kwalifikacjami i doświadczeniem oraz zapewnia należyte i ostrożne zarządzanie agencją ratingową.

Co najmniej jedną trzecią składu, lecz nie mniej niż dwóch członków zarządu lub rady nadzorczej agencji ratingowej stanowią niezależni członkowie, którzy nie uczestniczą w działalności w zakresie ratingu kredytowego.

Wynagrodzenie niezależnych członków zarządu lub rady nadzorczej nie jest powiązane z wynikami działalności agencji ratingowej i jest ustalane na poziomie zapewniającym niezależność oceny tych członków. Długość kadencji niezależnych członków zarządu lub rady nadzorczej jest ustalona z góry na okres nieprzekraczający pięciu lat; kadencja nie jest odnawialna. Zwolnienie niezależnych członków zarządu lub rady nadzorczej ma miejsce jedynie w przypadku poważnego uchybienia lub złych wyników w pracy zawodowej.

Większość członków zarządu lub rady nadzorczej, w tym członkowie niezależni, ma wystarczającą wiedzę specjalistyczną w zakresie usług finansowych. Jeżeli dana agencja ratingowa wystawia ratingi kredytowe strukturyzowanych instrumentów finansowych, co najmniej jeden niezależny członek zarządu lub rady nadzorczej oraz jeden inny członek tego organu posiada dogłębną wiedzę i doświadczenie zdobyte na wyższym poziomie zarządzania na rynkach strukturyzowanych instrumentów finansowych.

Oprócz ogólnej odpowiedzialności zarządu lub rady nadzorczej na niezależnych członkach zarządu lub rady nadzorczej spoczywa szczególne zadanie monitorowania:

- a) opracowania polityki agencji ratingowej oraz metod stosowanych przez agencję ratingową w swojej działalności w zakresie ratingu kredytowego;
- b) skuteczności wewnętrznego systemu kontroli jakości agencji ratingowej w odniesieniu do działalności w zakresie ratingu kredytowego;
- c) skuteczności środków i procedur ustanowionych w celu zapewnienia wskazywania i eliminowania wszelkich konfliktów interesów lub zarządzania nimi i ich ujawniania; oraz
- d) zgodności i procesów zarządzania, w tym skuteczności funkcji przeglądu, o której mowa w punkcie 9 niniejszej sekcji.

Opinie niezależnych członków zarządu lub rady nadzorczej wydawanych w sprawach, o których mowa w lit. a)–d) przedstawiane są zarządowi lub radzie nadzorczej okresowo oraz udostępniane właściwemu organowi na wniosek.

3. Agencja ratingowa ustanawia odpowiednią politykę i procedury zapewniające wypełnianie przez nią obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
4. Agencja ratingowa posiada prawidłowe procedury administracyjne i księgowo, mechanizmy kontroli wewnętrznej, skuteczne procedury oceny ryzyka i skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i bezpieczeństwa w systemach przetwarzania informacji.

Te mechanizmy kontroli wewnętrznej ustanawia się celem zapewnienia zgodności z decyzjami i procedurami na wszystkich poziomach agencji ratingowej.

Agencja ratingowa wdraża i utrzymuje procedury decyzyjne i struktury organizacyjne, które w jasny i udokumentowany sposób określają procesy sprawozdawczości oraz wyznaczają funkcje i zakres odpowiedzialności.

5. Agencja ratingowa ustanawia i utrzymuje stałą i skuteczną komórkę ds. nadzoru zgodności z prawem, która działa niezależnie. Komórka ds. nadzoru zgodności z prawem monitoruje wypełnianie przez agencję ratingową i jej pracowników obowiązków agencji ratingowej wynikających z niniejszego rozporządzenia i przedstawia sprawozdania na ten temat. Komórka ds. nadzoru zgodności z prawem spełnia następujące zadania:
  - a) monitorowanie i regularna ocena adekwatności i skuteczności środków i procedur wprowadzonych zgodnie z pkt 3 oraz działań mających na celu zaradzenie wszelkim brakom w wypełnianiu przez agencję ratingową jej obowiązków;
  - b) doradzanie i pomaganie kierownictwu, analitykom ratingowym, pracownikom i wszelkim innym osobom fizycznym, z których usług korzysta agencja ratingowa lub których usługi kontroluje, lub wszelkim osobom bezpośrednio lub pośrednio z nią związanym poprzez kontrolę, odpowiedzialnym za prowadzenie działalności w zakresie ratingu kredytowego, w celu wypełnienia przez agencję ratingową obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
6. Aby komórka ds. nadzoru zgodności z prawem mogła wypełniać swoje obowiązki w sposób właściwy i niezależny, agencja ratingowa zapewnia spełnienie następujących warunków:
  - a) komórka ds. nadzoru zgodności z prawem dysponuje koniecznymi uprawnieniami, zasobami, wiedzą fachową i dostępem do wszystkich istotnych informacji;
  - b) wyznacza się pracownika ds. zgodności z prawem, który odpowiada za komórkę ds. nadzoru zgodności z prawem oraz za sporządzanie wszelkich sprawozdań na temat zgodności z prawem wymaganej w pkt 3;
  - c) kierownictwo, analitycy ratingowi, pracownicy i wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzysta agencja ratingowa lub których usługi kontroluje, lub wszelkie osoby bezpośrednio lub pośrednio z nią związane poprzez kontrolę, biorące udział w pracach komórki ds. nadzoru zgodności z prawem, nie są zaangażowani w działalność w zakresie ratingu kredytowego, którą monitorują;
  - d) wynagrodzenie pracownika ds. zgodności z prawem nie jest powiązane z wynikami działalności agencji ratingowej i jest ustalane na poziomie zapewniającym niezależność jego oceny.

Pracownik ds. zgodności z prawem zapewnia właściwe wskazywanie i eliminowanie wszelkich konfliktów interesów w odniesieniu do osób oddanych do dyspozycji komórki ds. nadzoru zgodności z prawem.

Pracownik ds. zgodności z prawem regularnie składa wyższej kadry kierowniczej oraz niezależnym członkom zarządu lub rady nadzorczej sprawozdania z wypełniania swoich zadań.

7. Agencja ratingowa tworzy odpowiednie i skuteczne rozwiązania organizacyjne i administracyjne mające na celu zapobieganie konfliktom interesów, o których mowa w pkt 1 sekcji B, ich wskazywanie i eliminowanie lub zarządzanie nimi i ujawnianie ich. Zapewnia prowadzenie rejestrów wszystkich istotnych zagrożeń dla niezależności działalności w zakresie ratingu kredytowego, w tym zagrożeń dla zasad dotyczących analityków ratingowych, o których mowa w sekcji C, oraz posiada zabezpieczenia stosowane w celu zmniejszenia tych zagrożeń.
8. Agencja ratingowa stosuje odpowiednie systemy, zasoby i procedury w celu zapewnienia ciągłości i regularności w realizacji jej działalności w zakresie ratingu kredytowego.
9. Agencja ratingowa tworzy komórkę ds. przeglądu odpowiedzialną za okresowe przeglądy jej metod, modeli i kluczowych założeń ratingowych, np. matematycznych lub korelacyjnych, oraz wszelkich wprowadzanych do nich istotnych zmian lub modyfikacji, jak również za stosowność tych metod, modeli i kluczowych założeń ratingowych, jeżeli są one stosowane lub mają być stosowane do oceny nowych instrumentów finansowych.

Komórka ds. przeglądu jest niezależna od działalności w zakresie ratingu kredytowego oraz podlega członkom zarządu lub rady nadzorczej, o których mowa w pkt 2 niniejszej sekcji.

10. Agencja ratingowa monitoruje i ocenia adekwatność i skuteczność swoich systemów, mechanizmów kontroli wewnętrznej i rozwiązań wprowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz podejmuje odpowiednie działania mające na celu zaradzenie wszelkim brakom.

Sekcja B**Wymagania operacyjne**

1. Agencja ratingowa wskazuje i eliminuje wszelkie istniejące lub potencjalne konflikty interesów lub zarządza takimi konfliktami i w sposób jasny i wyraźny ujawnia takie konflikty, które mogą wpływać na analizy i oceny analityków ratingowych i pracowników tej agencji, lub wszelkich innych osób fizycznych, z których usług korzysta lub której usługi kontroluje agencja ratingowa, biorących bezpośredni udział w wystawianiu ratingów kredytowych, oraz osób zatwierdzających ratingi kredytowe.
2. Agencja ratingowa ujawnia do publicznej wiadomości nazwy ocenianych podmiotów lub powiązanych stron trzecich, od których uzyskuje ponad 5 % swojego rocznego przychodu.
3. Agencja ratingowa nie wystawia ratingu kredytowego, a jeżeli rating kredytowy już istnieje, niezwłocznie ujawnia, że rating kredytowy jest niewiarygodny, jeżeli zaistniały następujące przypadki:
  - a) agencja ratingowa lub osoby, o których mowa w pkt 1, pośrednio lub bezpośrednio są posiadaczami instrumentów finansowych ocenianego podmiotu lub powiązanej z nim strony trzeciej lub też mają jakikolwiek inny bezpośredni lub pośredni udział we własności w tym podmiocie lub stronie trzeciej, inne niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania lub zarządzane fundusze, w tym fundusze emerytalne i ubezpieczenia na życie;
  - b) rating kredytowy wystawia się podmiotowi lub powiązanej stronie trzeciej bezpośrednio lub pośrednio związanej z agencją ratingową poprzez kontrolę;
  - c) osoba, o której mowa w pkt 1, jest członkiem zarządu lub rady nadzorczej ocenianego podmiotu lub powiązanej strony trzeciej; lub
  - d) analityk ratingowy, który uczestniczył w określaniu ratingu kredytowego, lub osoba zatwierdzająca rating kredytowy pozostawała w jakichkolwiek stosunkach z podmiotem ocenianym lub związaną z nim stroną trzecią, co może spowodować konflikt interesów.

Należy również niezwłocznie ocenić istniejący rating kredytowy, jeżeli istnieją powody do ponownej oceny lub do wycofania istniejącego ratingu kredytowego.

4. Agencja ratingowa nie świadczy usług doradczych ani konsultingowych na rzecz ocenianego podmiotu ani powiązanej z nim strony trzeciej w odniesieniu do struktury korporacyjnej lub prawnej, aktywów, zobowiązań ani działalności tego ocenianego podmiotu lub powiązanej strony trzeciej.

Agencja ratingowa może świadczyć inne usługi niż wystawianie ratingu kredytowego (usługi dodatkowe). Usługi dodatkowe nie należą do działalności w zakresie ratingu kredytowego; obejmują one prognozy rynkowe, szacunki trendów gospodarczych, analizy cen i inne ogólne analizy danych, a także powiązane usługi dystrybucyjne.

Agencja ratingowa zapewnia, aby świadczenie usług dodatkowych nie powodowało powstania konfliktu interesów z działalnością w zakresie ratingu kredytowego, i ujawnia w sprawozdaniach na temat ratingów ostatecznych wszelkie usługi dodatkowe, jakie świadczyła na rzecz podmiotu ocenianego lub dowolnej powiązanej z nim strony trzeciej.

5. Agencja ratingowa zapewnia, aby analitycy ratingowi lub osoby zatwierdzające ratingi nie składali, w sposób formalny lub nieformalny, propozycji lub zaleceń dotyczących opracowywania strukturyzowanych instrumentów finansowych, w stosunku do których agencja ma wystawić rating kredytowy.
6. Agencja ratingowa opracowuje kanały sprawozdawczości i kanały komunikacyjne w taki sposób, aby zapewnić niezależność osób, o których mowa w pkt 1, od pozostałej działalności agencji ratingowej wykonywanej na zasadach komercyjnych.
7. Agencja ratingowa prowadzi odpowiednie rejestry i, w stosownych przypadkach, ścieżki audytu swojej działalności w zakresie ratingu kredytowego. Rejestry te obejmują:
  - a) dla każdej decyzji w sprawie ratingu kredytowego, tożsamość analityka ratingowego uczestniczącego w ustalaniu ratingu kredytowego, tożsamość osób, które zatwierdziły rating kredytowy, informacje na temat tego, czy rating kredytowy był sporządzony na zamówienie, czy nie, a także datę podjęcia działań ratingowych;
  - b) dokumenty księgowe dotyczące opłat wniesionych przez dowolny oceniany podmiot lub powiązaną z nim stronę trzecią lub dowolnego użytkownika ratingów;
  - c) dokumenty księgowe dla każdego subskrybenta ratingów kredytowych lub powiązanych usług;

- d) rejestry dokumentujące ustalone procedury i metody stosowane przez daną agencję ratingową w celu ustalenia ratingów kredytowych;
  - e) wewnętrzne rejestry i dokumenty, łącznie z informacjami niepublicznymi i dokumentami roboczymi wykorzystywanymi w charakterze podstawy dla każdej decyzji podejmowanej w sprawie ratingu kredytowego;
  - f) raporty z analizy kredytów, sprawozdania z oceny kredytów oraz sprawozdania z prywatnych ratingów kredytowych, w tym informacje niepubliczne i dokumenty robocze wykorzystywane w charakterze podstawy dla opinii przedstawianych w takich raportach;
  - g) sprawozdania z procedur i środków wdrażanych przez agencję ratingową w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem; oraz
  - h) kopie komunikatów wewnętrznych i zewnętrznych, w tym elektronicznych, otrzymywanych i przesyłanych przez agencję ratingową i jej pracowników, dotyczących działalności w zakresie ratingu kredytowego.
8. Rejestry i ścieżki audytu, o których mowa w pkt 7, są przechowywane w siedzibie zarejestrowanej agencji ratingowej przez co najmniej pięć lat i udostępniane na wniosek właściwym organom zainteresowanego państwa członkowskiego.
- W przypadku wycofania rejestracji agencji ratingowej rejestry przechowuje się przez dodatkowy okres wynoszący co najmniej trzy lata.
9. Rejestry zawierające wzajemne prawa i obowiązki agencji ratingowej i ocenianego podmiotu lub powiązanych z nim stron trzecich w ramach umowy świadczenia usług w zakresie ratingu kredytowego są przechowywane co najmniej przez czas trwania stosunku umownego z tym ocenianym podmiotem lub powiązanymi z nim stronami trzecimi.

Sekcja C

Zasady dotyczące analityków ratingowych oraz innych osób biorących bezpośredni udział w działalności w zakresie ratingu kredytowego

1. Analitycy ratingowi i pracownicy agencji ratingowej oraz wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzysta agencja ratingowa lub których usługi kontroluje, biorące bezpośredni udział w działalności w zakresie ratingu kredytowego, a także osoby będące z nimi w bliskich stosunkach, w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2004/72/WE⁽¹⁾, nie kupują ani nie sprzedają, ani też nie realizują żadnych transakcji w związku z jakimkolwiek instrumentami finansowymi emitowanymi, gwarantowanymi ani w inny sposób wspieranymi przez jakikolwiek oceniany podmiot znajdujący się w obszarze ich pierwotnej odpowiedzialności analitycznej, innymi niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania lub zarządzane fundusze, w tym fundusze emerytalne i ubezpieczenia na życie.
2. Żadna osoba, o której mowa w pkt 1, nie uczestniczy w określaniu ratingu kredytowego danego ocenianego podmiotu ani w inny sposób nie wpływa na jego określenie, jeśli osoba ta:
  - a) jest posiadaczem instrumentów finansowych ocenianego podmiotu innych niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania;
  - b) jest posiadaczem instrumentów finansowych jakiegokolwiek podmiotu powiązanego z ocenianym podmiotem, własność których może wywołać lub może zostać uznane za potencjalnie wywołujące konflikt interesów, innych niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania;
  - c) była niedawno związana stosunkiem pracy, stosunkiem gospodarczym lub innym rodzajem relacji z ocenianym podmiotem, które mogą wywoływać lub mogą zostać uznane za potencjalnie wywołujące konflikt interesów.
3. Agencje ratingowe zapewniają, aby osoby, o których mowa w pkt 1:
  - a) podejmowały wszelkie uzasadnione środki w celu ochrony posiadanego przez agencję ratingową majątku i rejestrów przed oszustwem, kradzieżą lub użyciem niezgodnym z przeznaczeniem, z uwzględnieniem charakteru, zakresu i złożoności jej działalności oraz charakteru i zakresu jej działalności w zakresie ratingu kredytowego;
  - b) nie ujawniały żadnych informacji na temat ratingów kredytowych ani możliwych przyszłych ratingów kredytowych agencji ratingowej, z wyjątkiem ujawniania ich ocenianemu podmiotowi i powiązanej z nim stronie trzeciej;

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządzeniem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 70).

- c) nie przekazywały poufnych informacji powierzonych agencji ratingowej analitykom ratingowym i pracownikom żadnej osoby bezpośrednio lub pośrednio powiązanej z agencją poprzez kontrolę ani żadnej innej osobie fizycznej, z której usług korzysta lub której usługi kontroluje dowolna osoba bezpośrednio lub pośrednio związana agencją poprzez kontrolę, biorącej bezpośredni udział w działalności w zakresie ratingu kredytowego; oraz
  - d) nie wykorzystywały ani nie przekazywały informacji poufnych w celu przeprowadzenia operacji handlowych na instrumentach finansowych ani też w żadnym innym celu z wyjątkiem prowadzenia działalności w zakresie ratingu kredytowego.
- 4. Osoby, o których mowa w pkt 1, nie żądają ani nie przyjmują pieniędzy, prezentów ani przysług od nikogo, z kim agencja ratingowa prowadzi interesy.
  - 5. Jeżeli osoba, o której mowa w pkt 1, uważa, że jakkolwiek inna taka osoba jest zaangażowana w działalność, która zdaniem tej osoby jest niezgodna z prawem, bezzwłocznie przekazuje taką informację pracownikowi ds. zgodności bez negatywnych skutków dla osoby przekazującej informację.
  - 6. Jeśli analityk ratingowy wypowiada stosunek pracy i rozpoczyna pracę w ocenianym podmiocie, w którego ratingu kredytowym uczestniczył, lub w przedsiębiorstwie finansowym, którym analityk ratingowy zajmował się w ramach swoich obowiązków w agencji ratingowej, agencja ratingowa dokonuje przeglądu odnośnej pracy analityka ratingowego zrealizowanej w ciągu dwóch lat poprzedzających jego odejście.
  - 7. Osoba, o której mowa w pkt 1, nie zajmuje kluczowych stanowisk kierowniczych w ocenianym podmiocie ani powiązanej z nim stronie trzeciej przed upływem sześciu miesięcy od czasu wystawienia ratingu kredytowego.
  - 8. Do celów art. 7 ust. 4 agencje ratingowe zapewniają, aby:
    - a) główni analitycy ratingowi nie uczestniczyli w działalności w zakresie ratingu kredytowego związanej z tym samym ocenianym podmiotem lub powiązanymi z nim stronami trzecimi przez okres dłuższy niż cztery lata;
    - b) analitycy ratingowi nie uczestniczyli w działalności w zakresie ratingu kredytowego związanej z tym samym ocenianym podmiotem lub powiązanymi z nim stronami trzecimi przez okres dłuższy niż pięć lat;
    - c) osoby zatwierdzające ratingi kredytowe nie uczestniczyły w działalności w zakresie ratingu kredytowego związanej z tym samym ocenianym podmiotem lub powiązanymi z nim stronami trzecimi przez okres dłuższy niż siedem lat.

Osoby, o których mowa w lit. a), b) i c) akapitu pierwszego, nie mogą uczestniczyć w działalności w zakresie ratingu kredytowego związanej z ocenianym podmiotem lub powiązanymi z nim stronami trzecimi, przez okres dwóch lat, licząc od momentu upływu okresów, o których mowa w tych literach.

Sekcja D

Zasady dotyczące prezentacji ratingów kredytowych

I. Obowiązki ogólne

- 1. Agencja ratingowa zapewnia wskazanie w ratingu kredytowym w sposób jasny i wyraźny imienia i nazwiska oraz stanowiska głównego analityka ratingowego w danej działalności w zakresie ratingu kredytowego, a także imienia i nazwiska oraz funkcji osoby, która była głównie odpowiedzialna za zatwierdzenie danego ratingu kredytowego.
- 2. Agencja ratingowa zapewnia co najmniej:
  - a) wskazanie wszystkich istotnych źródeł rzeczowych wykorzystanych do przygotowania ratingu kredytowego, włącznie z ocenianym podmiotem lub, w odpowiednim przypadku, powiązaną z nim stroną trzecią, wraz ze wskazaniem, czy rating kredytowy został ujawniony temu ocenianemu podmiotowi lub jego powiązanej stronie trzeciej i zmieniony w następstwie tego ujawnienia, a przed jego wystawieniem;
  - b) jasne wskazanie podstawowej metody lub wersji metody wykorzystanej do określenia ratingu wraz z odniesieniem do jej pełnego opisu; jeśli rating kredytowy oparty jest na więcej niż jednej metodzie lub jeśli wskazanie wyłącznie metody podstawowej mogłoby spowodować, że inwestorzy przeoczą inne ważne aspekty ratingu kredytowego, w tym wszelkie istotne dostosowania i odchylenia, agencja ratingowa wyjaśnia ten fakt w ratingu kredytowym i wskazuje, w jaki sposób poszczególne metody lub te różne inne aspekty są uwzględnione w ratingu kredytowym;

- c) wyjaśnienie znaczenia każdej kategorii ratingu, definicji niewypłacalności lub odzyskania wypłacalności oraz wszelkich właściwych ostrzeżeń dotyczących ryzyka, w tym analizy wrażliwości odnośnych kluczowych założeń ratingowych, np. matematycznych i korelacyjnych, wraz z ratingiem kredytowym scenariusza pesymistycznego i ratingiem kredytowym scenariusza optymistycznego;
  - d) jasne i wyraźne wskazanie daty pierwszego wydania ratingu do rozpowszechniania i ostatniej aktualizacji; oraz
  - e) informację, czy rating kredytowy dotyczy nowo wyemitowanych instrumentów finansowych i czy agencja ratingowa ocenia te instrumenty finansowe po raz pierwszy.
3. Co najmniej 12 godzin przed publikacją ratingu kredytowego agencja ratingowa informuje oceniany podmiot o ratingu kredytowym i głównych punktach, na podstawie których został on wystawiony, aby umożliwić podmiotowi zwrócenie uwagi agencji ratingowej na ewentualne błędy merytoryczne.
  4. Ujawniając ratingi kredytowe, agencja ratingowa jasno i wyraźnie określa wszelkie cechy i ograniczenia ratingu kredytowego. W szczególności agencja ratingowa wyraźnie określa w chwili ujawnienia każdego ratingu kredytowego, czy uznaje jakość informacji udostępnionych przez oceniany podmiot za zadowalającą oraz w jakim stopniu zweryfikowała informacje dostarczone przez oceniany podmiot lub powiązaną z nim stroną trzecią. Jeśli rating kredytowy dotyczy rodzaju podmiotu lub instrumentu finansowego, w odniesieniu do których dane historyczne są ograniczone, agencja ratingowa podaje jasno w widocznym miejscu takie ograniczenia ratingu kredytowego.

Jeżeli brak jest wiarygodnych danych lub złożona struktura nowego typu instrumentu finansowego lub jakość dostępnych informacji nie jest zadowalająca lub budzi poważne wątpliwości co do możliwości wystawienia wiarygodnego ratingu kredytowego przez agencję ratingową, agencja powstrzymuje się od wystawiania ratingu kredytowego lub wycofuje istniejący rating kredytowy.

5. Ogłaszając rating kredytowy, agencja ratingowa wyjaśnia w informacji prasowej lub w sprawozdaniu kluczowe elementy stanowiące podstawę ratingu.

Jeśli informacje wymienione w pkt 1, 2 i 4 są nieproporcjonalne w stosunku do długości rozpowszechnianego sprawozdania, wystarczające będzie wyraźne i jasne odesłanie w samym sprawozdaniu do miejsca, w którym można bezpośrednio i łatwo uzyskać takie informacje, włącznie z bezpośrednim linkiem internetowym do tych informacji na odpowiedniej stronie internetowej agencji ratingowej.

II. *Dodatkowe obowiązki dotyczące ratingów kredytowych strukturyzowanych instrumentów finansowych*

1. Jeśli agencja ratingowa ocenia strukturyzowany instrument finansowy, przedstawia w ratingu kredytowym wszelkie informacje o analizie strat i przepływów pieniężnych, którą przeprowadziła lub na której się oparła, i wskazania wszelkich spodziewanych zmian ratingu kredytowego.
2. Agencja ratingowa określa, na jakim poziomie przeprowadziła analizę bazowych instrumentów finansowych lub innych strukturyzowanych instrumentów finansowych, a także ocenia tę analizę. Agencja ratingowa ujawnia, czy przeprowadziła taką analizę oraz jej ocenę, czy też oparła się na ocenie strony trzeciej, wskazując, w jaki sposób wynik takiej oceny wpływa na rating kredytowy.
3. Jeżeli agencja ratingowa wystawia ratingi kredytowe strukturyzowanych instrumentów finansowych, do ujawnionych metod, modeli i kluczowych założeń ratingowych dołącza wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome co do modeli i metod ratingowych stosowanych w tego rodzaju ratingach kredytowych, w tym symulacje warunków skrajnych przeprowadzone przez agencje przy opracowywaniu ratingów. Tego rodzaju wytyczne są jasne i łatwo zrozumiałe.
4. Agencja ratingowa na bieżąco ujawnia informacje o wszystkich strukturyzowanych produktach finansowych poddawanych wstępnemu przeglądowi lub wstępnemu ratingowi. Informacje są ujawniane bez względu na to, czy emitenci podpisali z agencją ratingową umowę w sprawie ostatecznego ratingu.

Sekcja E**Ujawnianie informacji****I. Ogólne ujawnianie informacji**

Agencja ratingowa zwykle ujawnia fakt, że została zarejestrowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz następujące informacje:

1. wszelkie faktyczne i potencjalne konflikty interesów, o których mowa w pkt 1 sekcji B;
2. wykaz usług dodatkowych;
3. politykę agencji ratingowej w zakresie publikacji ratingów kredytowych i innych związanych komunikatów;
4. ogólny charakter ustaleń w zakresie wynagrodzeń;
5. metody oraz opisy modeli i kluczowych założeń ratingowych, np. matematycznych lub korelacyjnych, stosowanych w działalności w zakresie ratingu kredytowego, oraz wszelkie istotne zmiany;
6. wszelkie istotne zmiany, jakie dotyczą jej systemów, zasobów i procedur; oraz
7. w stosownym przypadku, swój kodeks postępowania.

II. Okresowe ujawnianie informacji

Agencja ratingowa okresowo ujawnia następujące informacje:

1. co sześć miesięcy dane na temat historycznych wskaźników niewypłacalności jej kategorii ratingowych, z rozróżnieniem na emitentów z głównych obszarów geograficznych, a także informację, czy wskaźniki niewypłacalności tych kategorii z czasem uległy zmianie;
2. raz do roku następujące informacje:
  - a) wykaz 20 największych klientów agencji ratingowej według generowanego dzięki nim przychodu; oraz
  - b) wykaz tych klientów agencji ratingowej, których wkład w stopę wzrostu generowania przychodu agencji ratingowej w poprzednim roku obrotowym był wyższy niż stopa wzrostu całkowitego przychodu agencji ratingowej w tym roku o ponad 1,5 raza. Każdy taki klient jest umieszczany na tej liście wyłącznie wtedy, gdy w danym roku stanowił ponad 0,25 % całkowitego uzyskanego na całym świecie przychodu agencji ratingowej na poziomie globalnym.

Do celów niniejszego ustępu „klient” oznacza podmiot, jego jednostki zależne i stowarzyszone, w których udziały podmiotu wynoszą powyżej 20 %, jak również wszelkie inne podmioty, wobec których negocjował on strukturyzację emisji długu w imieniu klienta, jeżeli na rzecz agencji ratingowej wniesiono bezpośrednio lub pośrednio opłatę z tytułu ratingu tej emisji długu.

III. Sprawozdanie w sprawie przejrzystości

Agencja ratingowa co roku udostępnia następujące informacje:

1. szczegółowe informacje na temat struktury prawnej i własnościowej agencji ratingowej, w tym informacje na temat pakietów akcji w rozumieniu art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ⁽¹⁾;
2. opis wewnętrznych mechanizmów kontroli zapewniających jakość jej działalności w zakresie ratingu kredytowego;
3. dane statystyczne dotyczące przypisania jej pracowników do nowych ratingów kredytowych, przeglądów ratingów kredytowych, oceny metod lub modelu oraz wyższej kadry kierowniczej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

4. opis polityki dotyczącej prowadzenia jej rejestrów;
5. wynik corocznego wewnętrznego przeglądu w zakresie niezależności jej komórki ds. nadzoru zgodności z prawem;
6. opis polityki dotyczącej rotacji jej zarządu i analityków ratingowych;
7. informacje finansowe na temat przychodu agencji ratingowej, z podziałem na opłaty za działalność w zakresie ratingu kredytowego i czynności niezwiązane z ratingiem kredytowym, z ich pełnym opisem; oraz
8. oświadczenie dotyczące zarządzania w rozumieniu art. 46a ust. 1 dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ⁽¹⁾. Do celów tego oświadczenia agencja ratingowa dostarcza informacje, o których mowa w art. 46a ust. 1 lit. d) tej dyrektywy, niezależnie od tego, czy podlega ona przepisom dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12.

ZAŁĄCZNIK II

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAWRZEĆ WE WNIOSKU REJESTRACYJNYM

1. Pełna nazwa agencji ratingowej, jej siedziba i adres we Wspólnocie
  2. Nazwisko i dane kontaktowe osoby do kontaktu oraz pracownika ds. zgodności
  3. Forma prawna
  4. Klasa ratingów kredytowych, w zakresie których agencja ratingowa ubiega się o rejestrację
  5. Struktura własnościowa
  6. Struktura organizacyjna i ład korporacyjny
  7. Zasoby finansowe przeznaczone na wykonywanie działalności w zakresie ratingu kredytowego
  8. Personel agencji ratingowej i poziom jego wiedzy specjalistycznej
  9. Informacje dotyczące jednostek zależnych agencji ratingowej
  10. Opis procedur i metod, w oparciu o które dokonuje się wystawiania i przeglądu ratingów kredytowych
  11. Polityka i procedury mające na celu wskazywanie, ujawnianie wszelkich konfliktów interesów i zarządzanie nimi
  12. Informacje dotyczące analityków ratingowych
  13. Ustalenia w zakresie wynagrodzeń i oceniania wyników
  14. Usługi inne niż działalność w zakresie ratingu kredytowego, które agencja ratingowa zamierza świadczyć
  15. Program działalności ze wskazaniem, gdzie będzie prowadzona główna działalność, i zakładanych oddziałów oraz określenie rodzaju planowanej działalności
  16. Dokumenty i szczegółowe informacje dotyczące przewidywanego stosowania zatwierdzenia
  17. Dokumenty i szczegółowe informacje na temat przewidywanych ustaleń dotyczących outsourcingu, w tym informacje na temat podmiotów wykonujących funkcje będące przedmiotem outsourcingu.
-